Rok XXIII. **Nr. 10.**

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej w Galicji.

Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.

Wydany dnia 15. listopada 1919.

Ustawa

z dnia 11. lipca 1919 r. normująca stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej (ogłoszona w „Dzienniku Praw Państwa Polskiego" z dnia 26. lipca 1919 Nr. 59, poz. 357).

Art. 1. Funkcjonarjusze państwowi mają dopełnić obowiązku służby wojskowej według ogólnych przepisów ustawy wojskowej z zastosowaniem poniższych wyjątków i postanowień.

Art. 2. Funkcjonarjusz państwowy, powołany do czynnej służby wojskowej, zostaje przez swoją władzę służbową zwolniony od służby cywilnej na czas pełnienia służby wojskowej.

Ministerstwo Spraw Wojskowych może na wniosek właściwej władzy centralnej zwolnić czasowo od czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego tych, powołanych do niej funkcjonarjuszów państwowych, którzy są ze względów publicznych niezbędnie potrzebni w służbie cywilnej.

Art. 3. Ministrowie, kierownicy ministerstw i innych naczelnych urzędów centralnych oraz podsekretarze stanu są wolni od służby wojskowej, dopóki piastują swój urząd, zarówno w czasie pokoju jak i na wypadek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego.

Art. 4. Funkcjonarjusz etatowy, powołany do obowiązkowej czynnej służby wojskowej, pozostaje nadal na etacie osobowym danej władzy cywilnej i ma się zgłosić z powrotem do służby bezzwłocznie po zwolnieniu z wojska.

Art. 5. Przez czas spełniania normalnej powszechnej powinności wojskowej, to jest obowiązkowej czynnej służby w wojsku stałem, na zasadzie art. 4-go lit. a, 6-go i 87-go Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27-go października 1918 r. („Dziennik Praw“ Nr. 13 poz. 28) funkcjonarjusz państwowy nie otrzymuje uposażenia od władzy cywilnej, ale czas tej służby zalicza mu się do wymiaru emerytury.

Art. 6. Podczas pełnienia czynnej służby wojskowej w zapasie (wyszkolenie wojskowe) do 10 tygodni, tudzież podczas perjodycznych ćwiczeń wojskowych. funkcjonarjusz państwowy zatrzymuje swoje uposażenie cywilne; okres ten liczy się tak, jakby funkcjonarjusz pełnił przez ten czas cywilną służbę państwową.

Art. 7. W razie powołania funkcjonarjusza etatowego do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego, zalicza mu się również czas służby w wojsku tak, jakby pełnił przez ten czas cywilną służbę państwową. Pobiera on obok gaży wojskowej (żołdu) różnicę między pełnem uposażeniem wojskowem a cywilnem, o ile uposażenie cywilne jest wyższe, a nadto, jeżeli prowadzi własne gospodarstwo rodzinne, otrzymuje, w miarę swych stosunków rodzinnych, dodatek w wysokości od 20 do 40 % uposażenia cywilnego, o ile z tego samego tytułu nie przysługują mu specjalne dodatki z funduszów wojskowych.

Wypłaty różnicy oraz ewentualnie dodatku ze względu na stosunki rodzinne dokonywa się z funduszów tej władzy centralnej, na której etacie dany funkcjonarjusz pozostaje.

Stawkę wysokości dodatków dla członków rodziny i osób utrzymywanych przez powołanego do służby wojskowej funkcjonarjusza określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 8. Wyjątkowo, o ile przemawiają za tem ważne względy służbowe, władza centralna może zezwolić na zastosowanie postanowień art. 7 także do poszczególnych funkcjonarjuszów nieetatowych.

Art. 9. Bez ustawowego obowiązku funkcjonarjusz państwowy może wstąpić dobrowolnie na pewien okres czasu do służby wojskowej. o ile jego cywilna władza służbowa udzieli mu w tym celu urlopu.

Władza ta może uzależnić udzielenie takiego urlopu od zrzeczenia się uposażenia na czas służby wojskowej, a nadto orzec. że czas ten nie liczy się do czasokresów, wymaganych do osiągnięcia wyższego uposażenia służbowego.

Art. 10. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z chwilą wejścia jej w życie przestają obowiązywać wszystkie sprzeczne z nią ustawy i rozporządzenia.

Art. 11. Wykonanie tej ustawy porucza się wszystkim Ministrom.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
w. z. *S. Wojciechowski*

Minister Spraw Wojskowych:
J. Leśniewski

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20. października 1919 celem wykonania ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 59. poz. 357, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

W wykonaniu art. 11. ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 59 poz. 357, zarządza się, w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa, co następuje:

Postanowienia wstępne.

Za funkcjonarjuszów państwowych, w rozumieniu ustawy, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych w czasie pełnienia służby wojskowej, uważać należy wszystkie osoby, powołane przez władze cywilne do spełniania funkcji urzędowych, bądź stale, bądź prowizorycznie, i pobierające uposażenie bezpośrednio ze skarbu państwa lub z funduszów publicznych zawiadywanych przez państwo.

O ile zachodzi wątpliwość, czy dana osoba ma być uważana za funkcjonarjusza państwowego, rozstrzyga tę kwestję aż do czasu jej ustawowego wyjaśnienia szef odpowiedniej władzy centralnej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Do art. 1.

Funkcjonarjusz państwowy, powołany do służby wojskowej, winien o każdem powołaniu, o zmianach w stosunku służbowym wojskowym, a także o uznaniu za zdatnego do służby wojskowej przy przeglądzie, donieść natychmiast swej bezpośrednio przełożonej cywilnej władzy służbowej, o ile ta nie powzięła o tem wiadomości w drodze urzędowej w inny sposób, np. przez pośrednictwo w doręczeniu funkcjonarjuszowi karty powołującej i t. p.

Do art. 2.

Celem uzyskania zwolnienia funkcjonarjusza lub funkcjonarjuszów, którzy są ze względów publicznych niezbędnie potrzebni w służbie cywilnej, bezpośrednio

przełożona władza służbowa tych funkcjonarjuszów winna złożyć w drodze służbowej, albo równocześnie z ich powołaniem, albo i przedtem, w razie spodziewanego powołania do służby wojskowej, np. w razie uznania za zdatnego przy przeglądzie, przełożonej władzy centralnej należycie umotywowany wniosek w trzech egzemplarzach, na przepisanym według dołączonego wzoru A formularzu. (Załącznik 1).

Władza centralna przesyła wniosek, uzupełniony ewentualnie zdaniem władzy podległej bezpośrednio władzy centralnej, wraz z własną opinją, Ministerstwu Spraw Wojskowych. Przed ewentualnem odmownem załatwieniem wniosku o zwolnienie Ministerstwo Spraw Wojskowych porozumie się w krótkiej drodze z właściwą władzą centralną.

Decyzję Ministerstwa Spraw Wojskowych wpisuje się w rubrykę IX. formularza wniosku, którego jeden egzemplarz pozostaje w aktach Ministerstwa, drugi odsyła się właściwej władzy centralnej, trzeci właściwej Powiatowej Komendzie Uzupełnień, celem wystawienia, w razie zwolnienia, świadectwa zwolnienia, według dołączonego wzoru B (Załącznik 2) i doręczenia go, lub przesłania za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy służbowej zwolnionemu funkcjonarjuszowi.

Do art. 4.

Władza wojskowa, zwalniając funkcjonarjusza państwowego z czynnej służby wojskowej, lub udzielając mu urlopu w myśl art. 6 ust. 2 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, winna zawiadomić o tem jego bezpośrednio przełożoną władzę służbową, której komunikować należy również wypadki śmierci i zbiegostwa, a także wypadki skazania funkcjonarjusza państwowego w czasie pełnienia służby wojskowej przez sądy wojskowe. Władza służbowa funkcjonarjusza winna wydać bezzwłocznie stosowne zarządzenia lub donieść o tem władzy bezpośrednio wyższej, powołanej ewentualnie do wydania tych zarządzeń

Niezgłoszenie się funkcjonarjusza, mimo zwolnienia ze służby wojskowej, z powrotem do służby cywilnej traktowane będzie na równi z samowolnem opuszczeniem służby.

Do art. 5.

Uposażenie cywilne funkcjonarjusza, odchodzącego do wojska celem dopełnienia obowiązku służby w wojsku stałem, należy wstrzymać z końcem tego miesiąca, w którym odszedł on do wojska.

Po powrocie z wojska do służby cywilnej lub ukończeniu obowiązku służby w wojsku stałem, należy uposażenie cywilne asygnować do wypłaty z pierwszym dniem miesiąca następującego po powrocie lub ukończeniu obowiązku służby w wojsku stałem, stosując ewentualnie w tym ostatnim wypadku postanowienia art. 7 ustawy.

O ile zaś funkcjonarjusz państwowy nie otrzymał uposażenia wojskowego za cały miesiąc, w którym zwolnienie z wojska nastąpiło, należy uposażenie cywilne asygnować do wypłaty od dnia zwolnienia.

Fakt odejścia do wojska i wstrzymania uposażenia, a następnie powrotu do służby i asygnowania uposażenia, adnotować należy w wykazie służbowym funkcjonarjusza.

Do art. 6.

Wypłata uposażenia cywilnego podczas pełnienia służby wojskowej w zapasie, tudzież podczas perjodycznych ćwiczeń wojskowych ma następować w zwykły sposób, po przedłożeniu przez funkcjonarjusza poświadczenia bezpośredniego dowódcy, względnie bezpośrednio przełożonej władzy wojskowej, stwierdzającego fakt pełnienia służby wojskowej.

Do art. 7.

Wypłatę różnicy między pełnem uposażeniem cywilnem a pełnem uposażeniem wojskowem (gażą, żołdem), jakoteż i dodatku ze względu na stosunki rodzinne, w czasie służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego, uskutecznia ta władza, która zarządzała wypłatę uposażenia funkcjonarjusza podczas pełnienia przez niego służby cywilnej.

W celu uskutecznienia wypłaty, funkcjonarjusz winien nadsyłać tej władzy kwit według załączonego pod C. (Załącznik 3) wzoru, podpisany własnoręcznie przez funkcjonarjusza, z potwierdzeniem bezpośredniego dowódcy, względnie bezpośrednio przełożonej władzy wojskowej, iż funkcjonarjusz żyje i pełni służbę wojskową. Na kwicie winien nadto oficer kasowy stwierdzić wysokość uposażenia wojskowego funkcjonarjusza, wyszczególniając wszystkie dodatki. (Załącznik B).

Potwierdzenie dowódcy (władzy wojskowej) i oficera kasowego może nastąpić najwcześniej w dniu płatności ewentualnej różnicy, a także dodatku ze względu na stosunki rodzinne, a więc z reguły w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile fukcjonarjusz nie może z ważnych powodów (choroba, zranienie, nieobecność z powodów służbowych i t. p.) podpisać własnoręcznie kwitu, okoliczność ta winna być stwierdzona na kwicie przez jego bezpośredniego dowódcę lub bezpośrednio przełożoną władzę wojskową, z podaniem tych powodów. W tym wypadku stwierdzenie władzy wojskowej zastępuje własnoręczny podpis funkcjonarjusza.

Funkcjonarjusz może prosić o wypłatę należnej sobie kwoty do rąk własnych lub przekazać tę kwotę do wypłaty osobie, żyjącej w wspólnem z nim gospodarstwie domowem.

Prawo do dodatku z powodu prowadzenia własnego gospodarstwa rodzinnego należy zgłosić przed terminem pierwszej wypłaty różnicy między uposażeniem cywilnem a wojskowem.

W tym celu należy złożyć władzy, która zarządzała wypłatę uposażenia cywilnego funkcjonarjsza, zaświadczenie właściwej władzy policyjnej lub administracyjnej.

W zaświadczeniu winny być wyszczególnione imiennie osoby żyjące stale we wspólnem gospodarstwie domowem z funkcjonarjuszem państwowym i przez niego utrzymywane.

Dodatek wynosi 20% całego uposażenia cywilnego, jeżeli funkcjonarjusz utrzymuje we wspólnem gospodarstwie domowem jedną osobę.

Za każdą następną osobę dodatek podwyższa się o 5%, tak, że sięga 40% dla funkcjonarjuszów, którzy utrzymują we wspólnem gospodarstwie domowem pięć lub więcej osób.

Osób należących do służby domowej nie uwzględnia się.

O ile funkcjonarjusz pobieranie należnej różnicy i dodatku przekazał na rzecz osób żyjących z nim we wspólnem gospodarstwie domowem, a kwit z podpisem funkcjonarjusza nie nadszedł w ciągu dni 8 miu po terminie wypłaty, to należna kwota może być wypłacona, za kwitem upoważnionego do odbioru, w wysokości kwoty, wypłaconej po raz ostatni za kwitem podpisanym przez uprawnionego.

Dopóki różnicy nie można ustalić, to rodzinie szeregowców i podoficerów wypłaca się zaliczkę w wysokości 50% całego ostatniego uposażenia cywilnego.

Wypłata taka nastąpić może na wyraźne zlecenie szefa władzy, która zarządza wypłatę, z powołaniem się na przepis niniejszego rozporządzenia.

Tego rodzaju wypłaty należy uważać za zaliczki na poczet kwot, przysługujących funkcjonarjuszowi w myśl art. 7 ustawy.

W razie śmierci funkcjonarjusza, należy zaliczki te odpowiednio zarachować przy przyznawaniu ewentualnego zaopatrzenia dla wdowy i sierot, a w razie nie przyznania takiego zaopatrzenia, umorzyć.

Wszelkie wypłaty, dokonywane na podstawie ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 59 poz. 357 i niniejszego rozporządzenia, wolne są od opłat i należności stemplowych.

Do art. 8.

Zastosowanie postanowień art. 7 ust. do funkcjonarjuszów pozaetatowych (odbywających praktykę, aplikację, próbną służbę, mianowanych prowizorycznie, t. zn. z zastrzeżeniem odwołania i t. p.) może mieć miejsce za zgodą Ministerstwa Skarbu wyjątkowo wówczas, jeżeli dany funkcjonarjusz ze względu na swoje zdolności, fachowe wyrobienie, pilność i sumienność w wykonywaniu poruczonych sobie czynności, jest pracownikiem szczególnie pożądanym do zatrzymania w służbie państwowej.

W razie zastosowania do takiego funkcjonarjusza postanowień art. 7 ustawy, obowiązują go również wszystkie postanowienia art. 4 ustawy i rozporządzenia wykonawczego do tego artykułu.

Do art. 9.

Udzielenia urlopu, przewidzianego w art. 9 ustawy, nie należy uzależniać od zrzeczenia się uposażenia i prawa do zaliczenia czasu służby wojskowej do czasokresów, wymaganych do osiągnięcia wyższego uposażenia służbowego, o ile czas dobrowolnej służby wojskowej nie przekracza trzech miesięcy.

O ile dobrowolna służba wojskowa ma trwać dłużej, niż trzy miesiące, należy udzielenie urlopu uzależnić od warunków przewidzianych w ustępie drugim art. 9 ustawy, odstępować zaś od tych warunków można jedynie w tym wypadku, jeżeli funkcjonarjusz ma zamiar wstąpić dobrowolnie do wojska w czasie mobilizacji lub uzupełnienia do stanu wojennego.

(—) *I. J. Paderewski.* (—) *L. Biliński.* (—) *J. Szczeniowski.*
(—) *A. Prystor.* (—) *J. Leśniewski, G. P.* (—) *Z. Chmielewski.*
(—) *T. Jasionowski.* (—) *O. Sobański.* (—) *S. Wojciechowski.*
(—) *J. Łukasiewicz.* (—) *H. Linde.* (—) *Z. Przesmycki.*
(—) *B. Sobolewski.* (—) *J. Eberhardt.* (—) *T. Janiszewski.*
(—) *W. Seyda.*

ZAŁĄCZNIK 1.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20. października 1919 celem wykonania ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 59 poz. 357, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Wzór A.

Wniosek o zwolnienie.

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.
Władza (Urząd) wnosząca o zwolnienie funkcjonarjusza (ów).	Imię i nazwisko funkcjonarjusza (ów).	Data i miejsce urodzenia.	Charakter urzędowy (funkcje urzędowe). Władza służbowa i miejsce służby.	Dzień i miesiąc, rok i miejsce przeglądu, przy którym uznano go za zdatnego do służby wojskowej. Oddział wojska, do którego powołany należy. Stopień wojskowy. Data i liczba karty powołującej lub karty poborowej.	Wniosek władzy służbowej z uzasadnieniem.	Opinja władzy bezpośrednio podległej władzy centralnej.	Opinja władzy centralnej.	Rozstrzygnięcie Ministerstwa Spraw Wojskowych.
								Zwolniony na czas nieoznaczony. Zwolniony na przeciąg . . . . . . miesięcy (roku, lat). Niezwolniony. Warszawa, dn. . . . 19 (—) Podpis (pieczęć).

ZAŁĄCZNIK 2.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20. października 1919 r. celem wykonania ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 59 poz. 357, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Wzór B.

(Orzeł Państwowy)

Powiatowa Komenda Uzupełnień W. P. ....

....

L. ....

Świadectwo zwolnienia.

Stwierdza się, że Pan (imię) .... (nazwisko) .... (stopień wojskowy) .... zwolniony został na podstawie rozstrzygnięcia Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia ....\/.......... 19.......... L. ...., jako (charakter urzędowy w służbie cywilnej) .... w (siedziba służbowa) .... od pełnienia czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji (częściowego uzupełnienia do stanu wojennego) na okres czasu ....

.... dnia .... 19..........

(—) podpis Komendanta P. K. Uzup.

(Pieczęć urzędowa).

ZAŁĄCZNIK 3.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20. października 1919 r. celem wykonania ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 59 poz. 357, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Wzór C.

Wolne od należytości stemplowych.

Kwit

na kwotę .... marek (koron) .... fen. (hal.) wyraźnie marek (koron) .... należnej mi tytułem różnicy między uposażeniem cywilnem a uposażeniem wojskowem i dodatku z tytułu stosunków rodzinnych za miesiąc .... 19.........., którą proszę mi przesłać pod podanym adresem, którą przekazuję do wypłaty żonie mej, synowi, córce, ojcu, matce, dziadkowi, babce, bratu, siostrze, i t. d.*)

zamieszkał w .... ul. ....

Nr. domu ....

.... dnia .... 19..........

(—) Podpis

*) Wyrazy i zdania zbyteczne skreślić.

Potwierdzenie dowódcy (władzy wojskowej).

(Imię) .... (Nazwisko) ....
(stopień wojskowy) .... żyje i pełni służbę wojskową
w (oddział wojska) ....
w charakterze ....
kwitu nie mógł osobiście podpisać z powodu ....
....
.... dnia .... 19......

(Pieczęć urzędowa).

(—) Podpis

Adnotacja oficera kasowego.

Pobrał za miesiąc ....
1. płacy zasadniczej (gaży, żołdu) ....
2. dodatków (strawne, funkcyjne, polowe i t. p.) ....
....
3. dodatku z tytułu stosunków rodzinnych:
*) a) dla żony ....
*) b) dla dzieci ....
*) c) na mieszkanie ....
.... dnia .... 19 ......

(Pieczęć urzędowa).

(—) Podpis

*) Wyrazy i zdania zbyteczne skreślić.

L. 320/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie wykonania ustawy z 27. maja 1919 Dz. pr. p. p. Nr. 44 poz. 311 o ustalaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych i o nowych poborach nauczycielskich.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptami z 6. lipca 1919 L. 13.592 S. I. i z 4. października 1919 L. 19.258 S. I. wydało do ustawy z 27. maja 1919 Dz. pr. p. p. Nr. 44 poz. 311 o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych rozporządzenie wykonawcze interpretujące i wyjaśniające niektóre jej postanowienia i poleciło Radzie szkolnej krajowej poczynić dalsze zarządzenia.

Na podstawie tych rozporządzeń, o ile one znajdują zastosowanie na ziemiach polskich byłego zaboru austrjackiego, Rada szkolna krajowa celem wprowadzenia w życie wspomnianej ustawy podaje do wiadomości, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

Dotychczasowe ustawy, odnoszące się do mianowania stałymi nauczycielami szkół ludowych oraz do wymierzania poborów stałym i tymczasowym nauczycielom szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, przestają obowiązywać z dniem 1. lipca 1919. Co do innych zaś stosunków prawnych osób stanu nauczycielskiego obowiązują nadal dotychczasowe ustawy i przepisy, a w szczególności także ustawa z 11. czerwca 1905 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 73 oraz z 12. czerwca 1914 Dz. ust. kraj. Nr. 60.

Z terminem zatem od dnia 1. lipca 1919 nastąpi nowe uregulowanie stosunków służbowych nauczycielstwa ludowego jedynie co do wymierzenia wynagrodzenia i ustalenia nauczycieli. Przyznanie poborów według kategorji płac zasadniczych i dodatków za wysługę lat nastąpi stosownie do obliczenia lat pracy nauczycielskiej według stanu z dniem 30. czerwca 1919.

Wszelkie pobory i świadczenia pieniężne oznaczone w artykułach 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15 i 16 ustawy w markach polskich płatne będą według kursu: 1 marka odpowiada 1 koronie 50 halerzy.

Ustalenie nauczycieli będzie dokonane na podstawie formalnych dekretów t. zw. patentów ustalenia. Ministerstwo W. R. i O. P. zapowiedziało dostarczenie odpowiednich druków na patenta, na razie zatem wstrzymuje się Rada szkolna krajowa z wydaniem nauczycielom patentów ustalenia. Patent taki otrzymają nauczyciele posiadający warunki przewidziane w art. 2 ustawy bez względu na to, w jakim zaborze pracowali w szkolnictwie. Nauczyciele z przepisaną kwalifikacją naukową zostają stałymi nie z chwilą wydania im patentu ustalenia lecz od pierwszego dnia po odbyciu trzechletniej nieprzerwanej pracy w publicznej szkole powszechnej lub prywatnej z prawem publiczności. Nauczyciele zajęci na obszarze byłego zaboru austrjackiego nabywają prawem przepisaną kwalifikację, potrzebną do ustalenia, przez złożenie egzaminu kwalifikacyjnego dla szkół ludowych. Na przyszłość ustaje zatem mianowanie stałymi (ustalenie) nauczycieli publicznych szkół powszechnych praktykowane dotąd drogą konkursu. Przy ustaleniu uzyskuje nauczyciel z reguły posadę stałą bez oznaczenia miejsca służbowego i z zastrzeżeniem nadania mu w czasie późniejszym posady w jednej ze szkół publicznych, o którą będzie się ubiegał stosownie do własnego wyboru w drodze konkursu. Zresztą obsadzanie systemizowanych posad etatowych, opróżnionych w szkołach powszechnych, odbywać się będzie w dotychczasowy sposób na podstawie wyniku ogłoszonego konkursu.

W razie jeżeli nauczyciele nie posiadają z powodu wypadków wojennych oryginalnych dokumentów potrzebnych do ustalenia i jeżeli nie mogą być wydane im duplikaty świadectw dojrzałości, patentów kwalifikacyjnych lub dekretów mianowania, dopuściło Ministerstwo W. R. i O. P. drogę dowodu stwierdzonego zeznaniami świadków na okoliczność, że wymagane dokumenty istniały. Sprawę tę normuje wydane równocześnie rozporządzenie Rady szkolnej krajowej do L. 321/pr.

Co do określenia kwalifikacji nauczycieli nie prowadzących klas lecz uczących wyłącznie pewnych przedmiotów w szkołach powszechnych, zastrzegło Ministerstwo W. R. i O. P. wydanie osobnego zarządzenia. Do tej grupy należą nauczyciele religji, tak duchowni jak i świeccy, nauczyciele języków obcych, nauczyciele robót ręcznych, rysunków, śpiewu i gimnastyki.

Również zastrzegło Ministerstwo W. R. i O. P. wydanie datkowego rozporządzenia co do wykazania przepisanej w art. 2 ustawy kwalifikacji zdrowotnej nauczycieli. Po myśli jednak rezolucji, powziętej przez Sejm ustawodawczy, będą żądane kwalifikacje zdrowotne jedynie przy ustalaniu nauczycieli, którzy nie przekroczyli trzech lat służby w szkolnictwie.

Warunek zawarty w punkcie drugim art. 2 ustawy, że nauczyciel uznany będzie za stałego, jeżeli posiada trzy lata nieprzerwanej pracy w publicznej szkole powszechnej lub prywatnej z prawem publiczności, należy rozumieć w ten sposób, że każdy nauczyciel z kwalifikacją, o ile poświęcał się przez trzy lata bez przerwy pracy wychowawczej w takich szkołach, ma prawo do ustalenia bez względu na to, czy ten okres jego trzechletniej pracy w jednym ciągu upłynął bezpośrednio przed ustaleniem, czy też już dawniej w razie zaszłej przerwy w służbie. Przy policzeniu lat służbowych nie wpływa w ogóle powstała przerwa na ewentualne nieuwzględnienie czasu pracy odbytej przed przerwą.

Ze względu na to, że nauczyciele przyjęci po przerwie do służby, którzy posiadają wymagane kwalifikacje i przepisaną liczbę lat pracy w szkolnictwie, uzyskują z chwilą przyjęcia charakter nauczycieli stałych jeżeli przedtem wysłużyli już nieprzerwanie trzy lata, należy przy ponownem przyjmowaniu takich nauczycieli domagać się dowodów, kiedy i wśród jakich okoliczności wystąpili z zawodu nauczycielskiego i czem się zajmowali podczas przerw. O takiem przyjęciu orzeka Rada szkolna krajowa, która w wypadkach wątpliwych skieruje sprawę do Ministerstwa W. R. i O. P. celem rozstrzygnięcia.

Z powodu, że nauczyciele tymczasowi nabywają po upływie nieprzerwanej trzechletniej służby charakter nauczyciela stałego, nie należą oni już od tej chwili do kompetencji Rad szkolnych okręgowych w sprawach n. p. przeniesienia lub innych zastrzeżonych na podstawie obowiązujących przepisów Radzie szkolnej krajowej. Także niema do nich zastosowania art. 10. ustawy z dnia 11. czerwca 1905 Dz. ust. kr Nr. 73 w wypadkach jeżeli pragną przenieść się do innego okręgu szkolnego.

II. Pobory.

Od dnia 1. lipca 1919 ustaje wypłacanie poborów nauczycielom publicznych szkół powszechnych z funduszu szkolnego krajowego; wszelkie należności wynikające z ustawy będą wypłacane ze skarbu Państwa przez urzędy podatkowe względnie krajową Kasę skarbową we Lwowie lub filjalną Kasę krajową w Krakowie, za czas ubiegły naraz a na przyszłość w ratach miesięcznych zapadających z góry.

Załączone zestawienie A. uwidacznia wysokość poborów po myśli art. 6. ustawy, a to płacy zasadniczej według lat pracy, dodatków za wysługę lat i dodatków ekonomicznych wojennych, oraz płacy wraz z dodatkami przyznanej z tytułu posunięcia do VII. kategorji płac po myśli art. 13. ustawy. Zestawienie B. obejmuje po-

bory z dodatkami nauczycieli posiadających dyplom wyższego zakładu naukowego po myśli art. 7. ustawy.

W celu oznaczenia wysokości ekonomicznego dodatku wojennego zależnie od siedziby urzędowej nauczyciela względnie od kategorji gmin, które według art. 8. ustawy dzielą się na cztery klasy, Rada szkolna krajowa zalicza tymczasowo — zanim Ministerstwo W. R. i O. P. postanowi o tem ostatecznie — na mocy udzielonego jej upoważnienia i na podstawie urzędowych dat ostatniego spisu ludności z 31. grudnia 1910:

a) do I klasy miasta stołeczne Lwów i Kraków, jako liczące ponad 75.000 ludności;

b) do II klasy miasto Przemyśl, jako liczące ponad 50.000 ludności;

c) do III klasy miasta Drohobycz, Jarosław, Kołomyję, Nowy Sącz, Rzeszów, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol i Tarnów, jako liczące ponad 20.000 ludności;

d) do IV klasy pozostałe miasta i gminy wiejskie liczące poniżej 20.000 ludności.

Zauważa się, że artykuł 6. ustawy nie czyni zależnem wynagrodzenie nauczycieli od faktu ustalenia lecz jedynie od kwalifikacji naukowych i od lat pracy w szkolnictwie; pobory zatem nauczycieli stałych i tymczasowych, posiadających prawem przepisaną kwalifikację naukową, są w zasadzie jednakowe. Wszyscy otrzymują zarówno płacę zasadniczą według kategorji płac urzędników państwowych X., IX., VIII., dodatki za wysługę lat stosownie do lat pracy w szkole, dodatki ekonomiczne wojenne stosownie do miejscowości, w której pracują, oraz inne świadczenia w naturze i pieniężne oznaczone w artykułach 8. i 9. ustawy.

Nauczyciele posiadający jedynie egzamin dojrzałości seminarjum nauczycielskiego otrzymują tak samo pobory stosownie do ich lat pracy w zawodzie nauczycielskim, dodatki za wysługę lat po ukończeniu trzech lat służby, dodatki ekonomiczne wojenne oraz inne świadczenia w ustawie przewidziane.

Nauczycielom posiadającym egzamin kwalifikacyjny za dyspenzą od egzaminu dojrzałości przysługują te same pobory. Będzie im liczony do lat służbowych czas pracy w szkolnictwie, przebyty przed złożeniem egzaminu kwalifikacyjnego.

Nauczyciele bez kwalifikacji (bez matury lub bez patentu) pobierają remunerację w wysokości 1.800 Mk. czyli 2.700 K. rocznie, tudzież niższy dodatek ekonomiczny wojenny wynoszący w miejscowościach I. klasy 600 Mk. czyli 900 K, w miejscowościach II. i III. klasy 400 Mk. czyli 600 K, w miejscowościach pozostałych 360 Mk. czyli 540 K. rocznie. Nie otrzymują wprawdzie dodatku za wysługę lat choćby pracowali w szkolnictwie nawet przez czas dłuższy, lecz mają prawo do wszystkich świadczeń w naturze względnie równoważników pieniężnych.

Wszystkim nauczycielom wlicza się do lat służbowych czas bezpłatnej praktyki, o ile przedstawią wiarygodne dowody, że podczas spełniania praktyki udzielali nauki szkolnej najmniej w 20 godzinach tygodniowo.

Wskutek obecnego braku sił nauczycielskich postanowiło Ministerstwo W. R. i O. P. dopuścić do czasowego zajęcia w szkole ludowej emerytowanych nauczycieli i nauczycielki. Pobierają oni wtedy oprócz zaopatrzenia wypoczynkowego tytułem wynagrodzenia najniższą zasadniczą płacę nauczyciela kwalifikowanego według art. 6. ustawy jednak bez dodatków za wysługę lat i bez dodatków ekonomicznych wojen-

nych. Za emerytów należy uważać tych nauczycieli, których przeniosły w stan spoczynku bądź to byłe rządy zaborcze lub władze okupacyjne bądź też Ministerstwo W. R. i O. P.

Nauczyciele, którzy obok prawem przepisanych kwalifikacji dla szkół powszechnych posiadają dyplom wyższego zakładu naukowego, otrzymują wynagrodzenie wyższe o dwie kategorje płac. Za dyplom wyższego zakładu naukowego nie uważa się samego absolutorjum lecz dyplom doktorski lub świadectwo odbytego ze skutkiem pomyślnym egzaminu dla szkół średnich. Posiadający dyplom doktorski mają jednak tylko wtedy prawo do tej wyższej płacy, jeżeli posiadają egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół ludowych.

Oznaczony w ustępie trzecim art. 13. ustawy 5% nauczycieli, którym przysługuje awans do VII. kategorji płac, obejmuje wszystkich czynnych nauczycieli stałych na obszarach całego Państwa Polskiego. Mogą zatem istnieć okręgi szkolne, w których przyznano ten awans ponad 5% stanu nauczycieli, a natomiast może się zdarzyć, że w innych okręgach nie dosięgnie liczba awansowanych w ten sposób nauczycieli pełnych 5%.

Przy stawianiu odnośnych wniosków rozstrzygają jedynie zasługi nauczycieli, a czynniki współdziałające nie są obowiązane krępować się ustanowioną liczbą procentową. Zamiarem tego postanowienia ustawy nie jest bynajmniej stworzenie pewnego automatycznego awansu, dostępnego każdemu z nauczycieli mającemu 27 lat nienagannej pracy, należy raczej uznać awans ten jako odznaczenie jednostek wybitnie zasłużonych w szkolnictwie powszechnem oraz na polu pracy kulturalnej i oświatowej, których opinja publiczna i czynniki miarodajne uważają za bezsprzecznie godnych takiego odznaczenia. Same wyniki pracy nauczyciela w szkole — chociażby zupełnie zadowalniające — nie stanowią dostatecznej podstawy do posunięcia do VII. kategorji płac; powinni awans ten otrzymywać przedewszystkiem nauczyciele-obywatele, którzy nietylko sumienną pracą zawodową w szkole, ale także osiągniętymi dobrymi wynikami w dziedzinie pracy obywatelsko-społecznej, położyli istotne zasługi dla podniesienia kultury i dobrobytu danej miejscowości i ludności. Wyjątkowo mogą otrzymać ten awans również tacy nauczyciele, którzy wprawdzie nie mają wybitniejszych zasług pracy w tej dziedzinie, w ciągu jednak swej długoletniej służby nauczycielskiej odznaczyli się wybitną gorliwością w spełnianiu swych ściśle zawodowych obowiązków, a zarazem położyli zasługi około rozwoju i podniesienia danej szkoły i osiągali z roku na rok bardzo dobre wyniki pracy. Inne zaś względy, jak wielka liczba lat służby, obowiązki rodzinne, umiejętność jednania sobie opinji i t. p. nie odgrywają rozstrzygającej roli.

Przedstawiając zatem kandydatów do VII. rangi będą Rady szkolne okręgowe brać pod rozwagę jedynie istotne zasługi nauczycieli, a nie kierować się ubocznymi względami. W odnośnych uchwałach z pełnego posiedzenia winny być podane konkretne przykłady czem dany nauczyciel przyczynił się do podniesienia oświaty, kultury lub dobrobytu w miejscowości, w której pracuje, czy więc przyczynił się do założenia bibljotek ludowych lub czytelni, organizował odczyty itp. czy też pracował wybitnie nad podniesieniem ogrodnictwa, pszczelnictwa, rolnictwa, rękodzieła lub przemysłu domowego, czy wreszcie położył wielkie zasługi około zorganizowania kółek rolniczych, składnic, straży pożarnej lub instytucji współdzielczych. Uchwały

ogólnikowe, stwierdzające tylko, że nauczyciel pracował gorliwie w szkole a zasłużył się na polu kulturalno-oświatowem, lecz bez dokładnego podania i wyszczególnienia tych zasług, nie będą stanowiły podstawy do oceny zasług przedstawionego kandydata.

Opinja inspektora szkolnego okręgowego o wynikach pracy nauczyciela w szkole ma być zawarta bądź w samym protokole odnośnego posiedzenia Rady, bądź podana w osobnem sprawozdaniu; winna się opierać na uprzedniej gruntownej wizytacji szkoły i ma być nadto poparta dołączoną w odpisie i należycie wypełnioną tabelą osobową nauczyciela.

Inicjatywa do przyznania tego awansu wychodzi od Rad szkolnych okręgowych, wnoszenie zatem osobnych podań przez nauczycieli czy to do Rady szkolnej okręgowej czy też do Rady szkolnej krajowej czy wreszcie do Ministerstwa W. R. i O. P. jest niedopuszczalne. Po wysłuchaniu sprawozdania Rady szkolnej okręgowej przyznaje ostatecznie ten awans Rada szkolna krajowa.

Nauczyciele, którzy na podstawie tymczasowego zarządzenia ministerjalnego z 11. marca 1919, ogłoszonego w „Monitorze polskim“ pod L. 60. otrzymali już awans do VIII. kategorji płac, nie przechodzą temsamem automatycznie do ustanowionej obecnie kategorji VII. płac lecz będą przedstawieni ponownie do awansu, o ile naturalnie położyli zasługi zgodnie z wyjaśnionem powyżej stanowiskiem.

Wszyscy nauczyciele posiadający obok normalnych kwalifikacji naukowych dla szkół ludowych także egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydziałowych lub inne egzamina, które Ministerstwo W. R. i O. P. uzna jako równorzędne, otrzymują dodatek pieniężny wynoszący 600 Mk. czyli 900 Kor. rocznie. Dodatek ten będzie wypłacany równocześnie z poborami w ratach miesięcznych z góry.

Rozumie się jednak samo przez się, że nauczyciele, którym przysługuje po myśli art. 7 ustawy płaca o dwie kategorje wyższa, nie mogą z tytułu złożonego egzaminu wydziałowego lub innego równorzędnego rościć sobie także równocześnie prawa do pobierania ustanowionego za taki egzamin dodatku.

Przewidziane w art. 14 ustawy wynagrodzenie za godziny dodatkowe (nadobowiązkowe) ponad obowiązkowy wymiar 30. godzin tygodniowo otrzymują nauczyciele wtedy, jeżeli udzielali tej nauki przynajmniej przez miesiąc na podstawie zatwierdzonego rozkładu zajęć lub na wyraźne polecenie inspektora szkolnego okręgowego przy wizytacji w szkole, względnie na polecenie kierownika szkoły, zatwierdzonego jednak dodatkowo przez inspektora szkolnego okręgowego. Przez miesiąc rozumie się 30 dni; na miesiąc taki dodatkowej nauki może złożyć się także kilka zastępstw, odbytych w różnym czasie w ciągu roku szkolnego, a trwających każdym razem przynajmniej przez 7 dni; krótsze zastępstwa jednorazowe nie będą uwzględniane, chociażby ogólna ich suma przekroczyła 30 dni w ciągu roku szkolnego.

Przy obliczaniu wynagrodzenia za godziny dodatkowej nauki należy przyjąć za zasadę, że oznaczone wynagrodzenie ustawowe w kwocie 90 Mk. czyli 135 Kor. za godzinę winno być rozliczone równomiernie nie na 12 miesięcy w roku szkolnym lecz na 10 miesięcy rzeczywistego czasu trwania nauki. /Wobec tego wynagrodzenie za jedną godzinę dodatkowej nauki w tygodniu wynosi 13 Kor. 50 h. miesięcznie. Wypłacane będzie jak dotychczas dwa razy w roku w ratach zapadających z dołu z końcem każdego półrocza szkolnego.

Zarządzenie w sprawie wynagrodzenia nauczycieli przedmiotów nieobowiązkowych po myśli artykułu 15. ustawy wydane będzie później. Aż do tego czasu pobierać będą ci nauczyciele z reguły za godzinę tygodniową po 90 Mk. czyli 135 Kor. w stosunku rocznym. W wyjątkowych i na uwzględnienie zasługujących wypadkach może Rada szkolna krajowa na wniosek podległych Rad szkolnych okręgowych zwracać się do Ministerstwa W. R. i O. P. o podwyższenie tego wynagrodzenia.

Osobne wynagrodzenie otrzymują wreszcie nauczyciele za kierownictwo szkoły i jej administrację, które według wymiaru podanego w art. 16. ustawy wynosi za pierwszą lub za pierwszą i drugą klasę etatową 120 Mk. czyli 180 Kor. a za każdą następną klasę etatową po 120 Mk. czyli 180 Kor. rocznie, za każdą zaś klasę równorzędną czyli nadetatową po 60 Mk. czyli 90 Kor. rocznie. W szkołach wydziałowych liczy się za każdą klasę wydziałową etatową względnie równorzędną takie samo wynagrodzenie.

Za kierowników szkół uważa się nietylko kierowników szkół dwuklasowych lub więcejklasowych ale także samoistnych nauczycieli szkół jednoklasowych, choćby przy szkole takiej nie istniała klasa równorzędna.

III. Świadczenia w naturze lub w pieniądzach.

Świadczenia te są: 1. mieszkanie w naturze, a względnie w razie jego braku równoważnik pieniężny,

2. opał w naturze lub równoważnik pieniężny,

3. użytkowanie dwóch morgów gruntu ornego lub równoważnik pieniężny, względnie odpowiednia ilość płodów rolnych.

Kierownikom szkół przysługuje od gminy, względnie od funduszu szkolnego miejscowego bezpłatne mieszkanie w budynku szkolnym lub mieszkanie najęte, wszyscy zaś inni nauczyciele otrzymują od Państwa bezpłatne mieszkanie w naturze. W braku takiego mieszkania należy się według art. 8. ustawy równoważnik pieniężny tak kierownikom szkół jak i pozostałym nauczycielom, pierwszym od gminy lub funduszu szkolnego miejscowego — a wypłaca go kasa państwowa na rachunek tych czynników i za regresem do nich — drugim zaś ze Skarbu państwowego, przyczem czynniki miejscowe winny zapewnić im możność najęcia odpowiedniego mieszkania w gminie.

Zgodnie z tem ustaje z dniem 1. lipca 1919 wypłata z funduszu szkolnego miejscowego dotychczasowego relutum pieniężnego za ubytek mieszkania w naturze, pobieranego obecnie przez kierowników szkół i nauczycieli samoistnych, natomiast równoważnik pieniężny w wysokości odpowiadającej kategorji gminy będą wypłacały nadal Urzędy podatkowe (względnie Kasy skarbowe) zaliczkowo na rachunek gminy. Wszyscy zaś inni nauczyciele pobierać będą ten równoważnik bezpośrednio w Urzędach podatkowych względnie Kasach na rachunek skarbu Państwa. Równoważniki pieniężne będą asygnowane równocześnie z innymi poborami w ratach miesięcznych z góry.

Wysokość równoważnika za mieszkanie stosuje się do miejscowości, w której nauczyciele pracują i do ich stosunków rodzinnych. Zauważa się, że według art. 8. ustawy do grupy *a)* nauczycieli i nauczycielek, pobierających mieszkaniowy dodatek, należą nauczyciele nieżonaci i wdowcy bezdzietni tudzież nauczycielki nieza-

mężne, mężatki bezdzietne i wdowy bezdzietne. Jeżeli nauczyciel żonaty jest z nauczycielką i są bezdzietni, wtedy zalicza się żonę nauczycielkę do grupy *a)*, męża zaś nauczyciela do grupy *b)*, jeżeli zaś są dzietni zalicza się żonę nauczycielkę do grupy *a)*, a męża nauczyciela do grupy *c)*. W razie jeżeli w małżeństwie nauczycielskiem jedno posiada mieszkanie w budynku szkolnym lub oddane do użytkowania drogą najmu, wówczas drugie otrzymuje równoważnik według grupy *a)* bez względu na to, czy małżeństwo jest dzietne czy bezdzietne. Przy małżeństwach nauczycielskich nie pełniących obowiązków w tej samej miejscowości lub nawet w różnych okręgach szkolnych, należy tego małżonka, u którego są dzieci na utrzymaniu i wychowaniu, zaliczyć do grupy *c)*.

Warunki, jakim winno odpowiadać służbowe mieszkanie nauczycielskie określi Ministerstwo W. R. i O. P. osobnem rozporządzeniem, a do czasu jego wydania postanowiło, że najskromniejsze mieszkanie tak dla kierowników jak i innych nauczycieli musi w obecnym czasie przejściowym składać się przynajmniej z jednego pokoju i kuchni. Tak w pokoju jak i w kuchni ma być ułożona podłoga, w pokoju znajdować się piec, a w kuchni kuchenka angielska, oboje w dobrym stanie do użytku.

Aby uregulować tę szczególnie dla nauczycieli po wsiach piekącą sprawę odniosło się Ministerstwo W. R. i O. P. do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wydanie odpowiednich zarządzeń, by gminy zgodnie z ciążącym na nich obowiązkiem, dostarczyły koniecznie kierownikom szkół i samoistnym nauczycielom mieszkań w naturze, innym zaś nauczycielom zapewniły na miejscu możność najęcia odpowiedniego mieszkania.

Ustalenie pewnych norm, według których wszyscy w ogóle nauczyciele będą otrzymywać bezpłatnie opał w naturze, a względnie odpowiedni równoważnik pieniężny, jest rzeczą Rad szkolnych okręgowych. Użyte w drugim ustępie art. 8. ustawy określenie, że opał ma być dostarczony przez gminę względnie przez fundusz szkolny miejscowy „do mieszkania w czasie właściwym“ należy rozumieć tak, że ma to nastąpić bezpłatnie na podwórze mieszkania nauczyciela i nie później jak w miesiącu październiku każdego roku.

Dla zabezpieczenia nauczycielowi bezpłatnego użytkowania dwumorgowego gruntu ornego winny Rady szkolne okręgowe ze szczególną pieczą i usilnością dążyć do tego, aby z reguły w każdej gminie i to przedewszystkiem kierownicy szkół i samoistni nauczyciele, a w miarę rozporządzania przez gminę potrzebną ilością ziemi, także i inni nauczyciele otrzymywali grunt do użytkowania w jednym kawałku i w pobliżu szkoły. Leży to zarówno w interesie gminy jak i samych nauczycieli, bo ziemia przywiązując nauczyciela do danej miejscowości, zapewnia szkole ciągłość jego pracy w gminie, a nauczycielowi dostarcza przez zamiłowanie do uprawy roli oraz przy osobistej pracy i pewnych wkładach, możność zebrania płodów rolnych dla własnego gospodarstwa domowego.

Z tych względów powinno pobieranie równoważnika pieniężnego za grunt istnieć tylko z konieczności i tylko w tym razie, jeśli gmina istotnie pod żadnym warunkiem nie może zapewnić dostarczenia pola dla nauczyciela w naturze. Ten równoważnik wypłacany będzie kierownikom i samoistnym nauczycielom w wyso-

kości ustanowionej w końcowym ustępie art. 9. ustawy przez gminę, natomiast wszyscy inni nauczyciele pobierają go ze skarbu Państwa w kasie państwowej.

Możność zamienienia równoważnika na odpowiednie płody w naturze. a więc oznaczenie ilości i jakości tych płodów, zależy od zgody uprawnionego; pozostawia się zatem dobrowolnej umowie interesowanych, nauczyciela i gminy.

W miejscowościach, w których nauczyciele na podstawie dotychczasowych przepisów nie użytkują gruntów lub nie otrzymują równoważnika pieniężnego, wchodzi w życie ten obowiązek po raz pierwszy z dniem 1. stycznia 1920. — Z tym terminem ma być oddany w posiadanie grunt, a względnie od tego czasu wypłacany równoważnik w ratach miesięcznych z góry, jeżeli gmina nie może przeznaczyć gruntu do użytkowania nauczycielom, a władze powiatowe stwierdzą to na podstawie wydać się mającego przez Starostę zaświadczenia. Przy stwierdzaniu tej okoliczności, jak również przy zgłaszaniu przez gminy w myśl art. 10. ustawy próśb o udzielenie ze skarbu Państwa subwencji na pokrycie ciężarów wynikających z obowiązku dostarczenia mieszkania lub gruntu w naturze, obowiązane są władze polityczne postępować nader przezornie i z bezwzględną ścisłością. Ministerstwo W. R. i O. P. zwróciło się w tym celu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wydanie Starostwom odpowiedniej instrukcji, by wydając gminom zaświadczenia o niemożności dostarczenia mieszkania lub gruntu, a względnie niemożności pokrywania równoważników pieniężnych z własnych funduszów, postępowały nader oględnie i w wypadkach, gdzie nie zachodzi tego nieunikniona konieczność, nie narażały skarbu Państwa na niepotrzebne wydatki.

Niezależnie zaś od takiego zaświadczenia Starosty będą Rady szkolne okręgowe we własnym zakresie badać w każdym poszczególnym przypadku na podstawie dochodzenia ze stronami interesowanemi, czy istotnie dana gmina nie może dostarczyć mieszkania lub gruntu i czy istotnie jej stan majątkowy jest tego rodzaju, że nie może pokrywać z własnych funduszów wydatków wynikających z tych świadczeń. Dopiero po niewątpliwem stwierdzeniu tych okoliczności wolno zgłaszać stosowny wniosek o wypłacenie równoważnika pieniężnego ze skarbu państwowego lub o udzielenie gminie odpowiedniej subwencji. Do odnośnego sprawozdania należy dołączyć uchwałę pełnej Rady, a ostateczny wniosek przedstawi Ministerstwu Rada szkolna krajowa, która objawi swoją opinię tak co do stanu samej sprawy jak i co do wysokości subwencji ze skarbu Państwa.

Bliższe szczegóły o składzie organów państwowych współdziałających w tej sprawie, a wyznaczonych przez Ministerstwo Skarbu i przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, będą podane do wiadomości osobnem rozporządzeniem.

IV. Zarządzenia Rady szkolnej krajowej.

Celem przeprowadzenia poszczególnych postanowień ustawy po myśli podanych wyżej wyjaśnień i wskazówek poleca się Radom szkolnym okręgowym:

1. Przygotować materjały potrzebne do mającego nastąpić w najbliższym czasie ustalenia nauczycieli. W tym celu zebrać należy bezzwłocznie od wszystkich nauczycieli pracujących w tamtejszym okręgu ich dokumenta służbowe, a to dekrety dotychczasowych mianowań i dowody kwalifikacji naukowych,

następnie ułożyć je chronologicznie w osobnych okładkach dla każdego z nauczycieli i uporządkować okładki opatrzone właściwymi napisami (imię i nazwisko nauczyciela, szkoła) w alfabetycznym porządku nazwisk. Tak zebrany materjał przedłożyć należy Radzie szkolnej krajowej osobnem sprawozdaniem **zaraz** po wykonaniu polecenia zawartego w następnym ustępie i równocześnie z wykazem osobistym sporządzonym według wskazówek tego ustępu.

2. **Wygotować wykaz osobisty** wszystkich nauczycieli w okręgu mianowanych, przydzielonych i ewakuowanych, a mających **stale** otwarte pobory w odnośnym Urzędzie podatkowym, na podstawie zebranych dokumentów i własnych zapisków, w porządku alfabetycznym i odrębnie dla każdego Urzędu podatkowego, a następnie przesłać te wykazy Urzędom podatkowym, względnie filjalnej Kasie krajowej w Krakowie do zrealizowania. Wszystkie Urzędy podatkowe i Kasa w Krakowie otrzymują równocześnie polecenie, aby na podstawie tych wykazów uskuteczniły wypłatę według wysokości poborów obliczonej w rubryce 24 wykazu od dnia 1. lipca 1919 począwszy za ubiegłe miesiące naraz, a na przyszłość w ratach miesięcznych z góry.

Rada szkolna okręgowa miejska we Lwowie przedłoży ten wykaz bezpośrednio Radzie szkolnej krajowej, która na jego podstawie wyda zarządzenia kasowe krajowej Kasie skarbowej we Lwowie celem trwałej wypłaty poborów.

Aby te wykazy były jednolite załącza się wzór, którego należy użyć przy ścisłem wypełnianiu poszczególnych rubryk. Najważniejszem zadaniem będzie dokładne obliczenie lat służby miarodajnej dla oznaczenia kategorji płacy zasadniczej i lat za wysługę (rubryka 9. 10, 11, 12, 13). Dlatego winni inspektorowie szkolni okręgowi zająć się **osobiście** ustaleniem tych lat na podstawie pierwszego dekretu mianowania i następnych, mających stwierdzić ciągłość służby nauczycielskiej, a przytem wyłączyć wszelkie przerwy, jakie powstały w służbie i jakie wynikają z porównania dekretów. Ze względu na to, że pobory płatne są od 1. lipca b. r. będą przy pierwszej wypłacie potrącone wszelkie kwoty wypłacone zaliczkowo z tytułu poborów zapadłych w czasie od 1. lipca 1919 do 30. listopada 1919. Urzędy podatkowe i Kasy mają te potrącenia uskutecznić po dokładnem obliczeniu nadboru na podstawie własnych przypisów księgi likwidacyjnej.

Nauczycielom religji duchownym (katechetom) należą się na razie aż do wydania innego rozporządzenia przez Ministerstwo W. R. i O. P. pobory według Zestawienia *A)* lub *B)* stosownie do kwalifikacyi przyznanych im przez władze kościelne na podstawie złożonego egzaminu konkursowego. Jeśli więc wykazują się uzdolnieniem do nauczania religji w szkołach ludowych lub wydziałowych będą pobory obliczone według skali Zestawienia *A)*, jeśli zaś mają na podstawie studjów uniwersyteckich kwalifikacje do szkół średnich według Zestawienia *B)*.

Nauczycieli ewakuowanych zajętych obecnie czasowo w tamtejszym okręgu, którym asygnowano już stale dotychczasowe pobory w odnośnym Urzędzie podatkowym, należy wciągnąć do wykazu celem umożliwienia im dalszego podejmowania nowych poborów. Dodatki ekonomiczne należy im jednak obliczyć według miejscowości (klasy gmin), w których pełnili obowiązki służbowe przed ewakuacją. Dla nauczycieli ewakuowanych, przebywających w okręgu lecz nie mających stale otwartych

poborów służbowych w odnośnych Urzędach podatkowych, sporządzą Rady szkolne okręgowe **osobne** wykazy i przedłożą je **do dnia 15. listopada b. r.** Radzie szkolnej krajowej, która wyda sama zarządzenia kasowe.

Potrzebne daty dla nauczycieli ewakuowanych, tak zajętych w okręgu jak i nie zajętych, zbiorą Rady szkolne okręgowe na podstawie protokolarnego zeznania ich z powołaniem się na złożone ślubowanie służbowe. W razie stwierdzenia nieprawdziwości podanych przez nich dat byłaby Rada szkolna krajowa zmuszona pociągnąć winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej i karno-sądowej.

Do wykazu nie należy wciągać:

a) nauczycieli z okręgów wschodnich usuniętych na razie od służby na mocy orzeczenia Komisji Szkolnej w myśl okólnika z 31. maja b. r. 143/pr. t. j. zaliczonych do grupy *C)*,

b) nauczycieli, którzy dotąd nie złożyli przyrzeczenia ani ślubowania służbowego,

c) nauczycieli niepełniących z własnej winy obowiązków służbowych,

d) nauczycieli pozostających na bezpłatnym urlopie,

e) nauczycieli pełniących służbę w szkołach utrzymywanych przez T. S. L. lub Macierz szkolną,

f) nauczycieli ewakuowanych, którzy mimo wezwania nie objęli obowiązków zastępczych w tamtejszym okręgu lub mimo wezwania nie powrócili na swoje właściwe posady,

g) nauczycieli, pełniących służbę przy wojsku w charakterze popisowych, tudzież nauczycieli, a to tak żołnierzy służących przy wojsku mimo demobilizacji, jak i oficerów i gażystów w ogóle (ustawa z dnia 11. lipca 1919 Dz. p. p. Nr. 59 poz. 357 i okólnik R. S. k. z 28. sierpnia 1919 L. 12384/I).

Przepisany wykaz sporządzą Rady szkolne okręgowe **w terminie do połowy listopada b. r.** odrębnie dla każdego Urzędu podatkowego i to w trzech egzemplarzach, z których jeden należy pozostawić w aktach własnych, drugi przesłać właściwym Urzędom podatkowym, a trzeci przedłożyć Radzie szkolnej krajowej, dołączając do niego protokolarne zeznania nauczycieli ewakuowanych a nieposiadających dokumentów służbowych.

Przy wstawianiu kwot do rubryk wykazu dotyczących poborów i innych świadczeń, będą Rady szkolne okręgowe posługiwać się skalą oznaczoną w Zestawieniach *A) B) C)*. Będą one służyć także w przyszłości przy oznaczaniu poborów w dekretach wydawanych przez Rady szkolne okręgowe nowomianowanym nauczycielom tymczasowym.

3. Sporządzić wykazy mieszkań w naturze dla przeprowadzenia sprawy należnego nauczycielom mieszkania służbowego względnie należnego im równoważnika pieniężnego i przedłożyć te wykazy osobnem sprawozdaniem Radzie szkolnej krajowej **w terminie do 20. listopada b. r.** a mianowicie:

a) wykaz szkół, w których kierownicy i nauczyciele samoistni zajmują obecnie faktycznie mieszkanie służbowe czy to w budynku szkolnym czy po za nim, z podaniem ilości pokojów i kuchni,

b) osobny wykaz w dwóch egzemplarzach tych szkół, w których ci uprawnieni nauczyciele nie mają mieszkania służbowego i z tego powodu pobierają obecnie t. zw. relutum z funduszu szkolnego miejscowego,

c) osobny wykaz szkół, w których nauczyciele podwładni zajmują mieszkanie w naturze z podaniem ich rodzaju,

d) osobny wykaz tych szkół, w których nauczyciele podwładni nie mają mieszkania, a za to mają prawo do poboru równoważnika pieniężnego ze skarbu Państwa.

Wykaz pod *b)* przeznaczony jest także dla użytku Ministerstwa W. R. i O. P. w celu wydania zarządzeń dla ściągnięcia od obowiązanych gmin pieniężnych równoważników wypłaconych na ich rachunek.

Te cztery wykazy mają być zestawione w porządku alfabetycznym gmin względnie szkół znajdujących się w okręgu.

Kierownikom i nauczycielom samoistnym szkół jednoklasowych objętym wykazem *b)*, a więc pobierającym obecnie relutum mieszkaniowe, mogą być odrazu asygnowane równoważniki pieniężne w ustawie oznaczone i dlatego Rady szkolne okręgowe przy takich nauczycielach wypełnią rubrykę 20-tą wykazu osobistego, wstawiając kwotę przypadającego im równoważnika pieniężnego od 1. lipca 1919.

Co do wszystkich w ogóle nauczycieli, którzy dotąd nie pobierali relutum mieszkaniowego lub którym równoważnik pieniężny przypada dopiero na podstawie nowych postanowień ustawy, zarządzi Rada szkolna krajowa asygnowanie ich po przedłożeniu reszty zażądanych wykazów. U takich zatem nauczycieli odpada wypełnienie wspomnianej rubryki 20 wykazu.

4. Ustalić wymiar opału w naturze, który mają gminy dostarczyć wszystkim w ogóle nauczycielom, pracującym w tamtejszych szkołach, względnie obliczyć wysokość przypadającego im w zamian za opał równoważnika pieniężnego wraz z kosztami dostawy.

Dla ujednostajnienia i ułatwienia sposobu postępowania zaleca się Radom szkolnym okręgowym zastosować przy obliczeniu materjału opałowego lub równoważnika pieniężnego normę techniczną, którą poda oddział techniczny Starostwa na żądanie Rady szkolnej okręgowej, a względnie zużytkować w tym celu załączone „Przybliżone obliczenie techniczne opału“. U nauczycieli, którzy mają obecnie mieszkanie w naturze, należy uwzględnić wszystkie ubikacje przeznaczone do opalania i stosownie do ilości palenisk oznaczyć roczną ilość opału, w braku zaś mieszkania przyjąć, że należy się im na razie pokój z kuchnią, czyli opał na dwa paleniska.

Wysokość równoważnika w pieniądzach za oznaczoną ilość materjału opałowego (węgiel, drzewo twarde lub miękkie) oblicza się według każdoczesnych cen targowych, a wysokość tych cen poda Starostwo powiatowe.

O dokonanem obliczeniu ilości materjału opałowego lub wysokości równoważnika zawiadomią Rady szkolne okręgowe każdego nauczyciela na piśmie i równocześnie oznajmią o tem odnośnym Zwierzchnościom gminnym z wezwaniem, by w bieżącym roku uczyniły zadość swemu obowiązkowi dostarczenia bezpłatnie opału w naturze lub wypłacenia równoważnika pieniężnego wyjątkowo w terminie do końca grudnia, na przyszłość zaś do końca października każdego roku.

O ile z biegiem czasu zażąda jedna ze stron interesowanych — gmina lub nauczyciel — zmiany dokonanego już obliczenia z powodu zniżki lub zwyżki cen opału, względnie z powodu zmiany samego mieszkania, będzie rzeczą Rad szkolnych okręgowych w przypadkach uzasadnionych rozpatrzyć sprawę ponownie i orzec w toku instancji.

5. **Zabezpieczyć grunt orny** w każdej z gmin okręgu w obszarze dwóch morgów do bezpłatnego użytkowania przedewszystkiem kierowników szkół i nauczycieli samoistnych szkół jednoklasowych, a niemniej dażyć usilnie do dostarczenia takiego gruntu także wszystkim innym nauczycielom, jeżeli tylko wiadome jest i stwierdzone, że gmina rozporządza potrzebnym obszarem ziemi.

Rady szkolne okręgowe przeprowadzą więc szczegółowe dochodzenia przy udziale uprawnionych i obowiązanych czynników. Jeżeli kierownik lub nauczyciel samoistny użytkuje obecnie na podstawie jakichkolwiek zobowiązań prawnych danej gminy grunt o większym obszarze niż ustawowe dwa morgi, nie może być gmina pociągana do dalszego jeszcze świadczenia, przyjmuje się bowiem, że ze stanowiska prawnego czyni już zadość nowemu obowiązkowi ustawowemu; jeżeli zaś ci nauczyciele użytkują obecnie po myśli dotychczasowych przepisów tylko ustawowy jeden morg pola albo też wcale pola dotychczas nie użytkowali, wezwą Rady szkolne okręgowe Zwierzchności gminne na podstawie wyniku dochodzenia do dostarczenia bądź brakującego jeszcze drugiego morga gruntu, bądź też oddania całego dwumorgowego obszaru ornego w terminie do 1. stycznia 1920.

Gdyby zaś zaszła konieczność wypłaty równoważnika pieniężnego z funduszów gminy według skali oznaczonej w art. 9. ustawy, wezwać należy gminę na piśmie do wypłacenia odpowiedniej kwoty do rąk interesowanego nauczyciela (kierownika lub nauczyciela samoistnego) na bieżący rok szkolny w tym samym terminie, począwszy zaś od najbliższego roku szkolnego całorocznie z góry w terminie do końca października każdego roku.

Jeżeli przy dochodzeniu okaże się, że gmina nie może dostarczyć także innym w niej pracującym nauczycielom należącego się im z ustawy gruntu ornego, spoe rządzą i przedłożą Rady szkolne okręgowe imienny wykaz tych nauczycieli **w terminie do końca listopada b. r.**, aby Rada szkolna krajowa mogła na jego podstawi wyasygnować ustawowy równoważnik pieniężny od 1. stycznia 1920, który w tym razie pobierać będą w ratach miesięcznych z góry łącznie z poborami.

Wykaz ten należy sporządzić w porządku alfabetycznym i w grupach zastosowanych do Urzędów podatkowych istniejących w okręgu szkolnym.

Jeżeli uprawniony nauczyciel kierujący lub samoistny objawi przy tych dochodzeniach zgodę na pobieranie zamiast gruntu w naturze lub pieniężnego równoważnika odpowiedniej ilości płodów rolnych, winien złożyć stosowne oświadczenie do protokołu. W tym wypadku ustaje dalszy tok dochodzenia urzędowego i rzecz należy już pozostawić dobrowolnej umowie między interesowanym nauczycielem a gminą.

V. Uwagi końcowe.

1. Ponieważ w toku tej regulacji płac, dla której terminem obliczenia wysokości poborów jest 30. czerwca b. r., może się wydarzyć, że niektórzy nauczyciele

jeszcze przed faktycznem asygnowaniem tych nowych poborów nabędą już dalsze prawo bądź do najbliższego trzechlecia za wysługę lat, bądź też do przejścia do wyższej kategorji płac, poleca się Radom szkolnym okręgowym, aby po przesłaniu Urzędom podatkowym wykazów osobistych do realizacji, przedłożyły **równocześnie** Radzie szkolnej krajowej co do każdego takiego nauczyciela osobne sprawozdanie z podaniem *a)* wysokości przyznanych mu już od 1. lipca b. r. poborów, *b)* terminu, od którego przypada dalszy dodatek za wysługę lat, *c)* terminu, od którego przechodzi do wyzszej kategorji płacy, *d)* właściwego do wypłaty Urzędu podatkowego.

Na tej podstawie wyda Rada szkolna krajowa w takich wypadkach dalsze zarządzenia kasowe.

2. Ze względu, że nie wszyscy z nowomianowanych nauczycieli tymczasowych są już stale na przypisie księgi likwidacyjnej właściwego Urzędu podatkowego, nie należy takich nauczycieli umieszczać w wykazie osobistym o ile już stąd asygnowanie poborów nie nastąpiło, lecz przedłożyć co do wszystkich takich nowomianowanych wspólne sprawozdanie **w terminie do połowy listopada b. r.** z podaniem właściwych dat w celu zarządzenia przez Radę szkolną krajową asygnowania im nowych poborów.

3. Przy nauczycielach zamianowanych po 1. lipca 1919 należy w rubryce wykazu osobistego „Uwaga“ podać wyraźnie termin mianowania i podkreślić go w sposób zwracający uwagę (np. atramentem czerwonym) dla uwidocznienia odkąd pobory mają być wypłacone.

4. Przy nauczycielach zamianowanych na pewien ściśle oznaczony okres czasu do zastępstwa urlopowanych lub chorych nauczycieli, ma być w podobny sposób uwidocznione, od którego do którego terminu są pobory płatne i powołane rozporządzenie Rady szkolnej krajowej asygnujące zastępcze pobory.

5. Co do równoważników pieniężnych za świadczenia rzeczowe przypadające takim zastępczym nauczycielom, które ma ponosić w zasadzie gmina, będą one pokrywane ze skarbu Państwa aż do rozstrzygnięcia tej sprawy przez Ministerstwo W. R. i O. P., do którego Rada szkolna krajowa zwraca się równocześnie, ponieważ gmina ponosząc już raz te ciężary dla właściwego nauczyciela nie ma obowiązku prawnego do ponownego świadczenia na rzecz drugiego nauczyciela.

6. Celem uniknięcia niepotrzebnych kosztów przedwczesnej jazdy nauczycieli do siedziby właściwego Urzędu podatkowego po wypłatę nowych poborów, poleca się Radom szkolnym okręgowym, aby po wysłaniu wykazów osobistych do tych Urzędów i po ustaleniu w porozumieniu z nimi kiedy nauczyciele mogą jawić się dla podjęcia poborów, podały termin ten do powszechnej wiadomości w sposób jaki uznają za najwłaściwszy.

We Lwowie, dnia 24. października 1919.

Delegat Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Sobiński.

Zestawienie A

płac nauczycieli posiadających kwalifikacje przepisane do szkół powszechnych.

Dodatek ekonom.	Kategorja płac	Lata pracy	Płaca zasadnicza roczna Mk.	Płaca zasadnicza roczna Kor.	Dodatek za wysługę lat Mk.	Dodatek za wysługę lat Kor.	Dodatek ekonomiczny Mk.	Dodatek ekonomiczny Kor.	Ogólne pobory roczne Mk.	Ogólne pobory roczne Kor.
I. klasa	X.	1—3	2.700	4.050	—	—	900	1.350	3.600	5.400
		4—6			300	450			3.900	5.850
		7—9			600	900			4.200	6.300
		10—12			900	1.350			4.500	6.750
	IX.	13—15	3.600	5.400	—	—	1.200	1.800	4.800	7.200
		16—18			300	450			5.100	7.650
		19—21			600	900			5.400	8.100
		22—24			900	1.350			5.700	8.550
	VIII.	25—27	4.500	6.750	—	—	1.500	2.250	6.000	9.000
		28—30			600	900			6.600	9.900
		31—33			1 200	1.800			7.200	10.800
		34—35			1.800	2.700			7.800	11.700
	VII.		Awans w myśl art. 13-go							
		28—31	6.300	9.450	—	—	2.100	3.150	8.400	12.600
		32—35			600	900			9.000	13.500
II. i III. klasa	X.	1—3	2.700	4.050	—	—	720	1.080	3.420	5.130
		4—6			300	450			3.720	5.580
		7—9			600	900			4.020	6.030
		10—12			900	1.350			4.320	6.480
	IX.	13—15	3.600	5.400	—	—	960	1.440	4.560	6.840
		16—18			300	450			4 860	7.290
		19 21			600	900			5.160	7.740
		22—24			900	1.350			5.460	8.190
	VIII.	25—27	4.500	6.750	—	—	1.200	1.800	5.700	8.550
		28—30			600	900			6.300	9.450
		31—33			1.200	1.800			6.900	10.350
		34—35			1.800	2.700			7.500	11.250
	VII.		Awans w myśl art. 13-go							
		28—31	6.300	9.450	—	—	1.680	2.520	7.980	11.970
		32—35			600	900			8.580	12.870
IV. klasa	X.	1—3	2.700	4.050	—	—	540	810	3.240	4.860
		4—6			300	450			3.540	5.310
		7—9			600	900			3.840	5.760
		10—12			900	1.350			4.140	6.210
	IX.	13—15	3.600	5.400	—	—	720	1.080	4.320	6.480
		16—18			300	450			4.620	6.930
		19—21			600	900			4.920	7.380
		22 24			900	1.350			5.220	7.830
	VIII.	25—27	4.500	6.750	—	—	900	1.350	5.400	8.100
		28—30			600	900			6.000	9.000
		31—33			1.200	1 800			6.600	9.900
		34—35			1.800	2.700			7.200	10.800
	VII.		Awans w myśl art. 13-go							
		28—31	6.300	9.450	—	—	1.260	1.890	7.560	11.340
		32—35			600	900			8.160	12.240

Zestawienie B

płac nauczycieli posiadających dyplom wyższego zakładu naukowego.

Dodatek ekonom.	Kategorja płac	Lata pracy	Płaca zasadnicza roczna Mk.	Płaca zasadnicza roczna Kor.	Dodatek za wysługę lat Mk.	Dodatek za wysługę lat Kor.	Dodatek ekonomiczny Mk.	Dodatek ekonomiczny Kor.	Ogólne pobory roczne Mk.	Ogólne pobory roczne Kor.
I. klasa	VIII.	1—3	4.500	6.750	—	—	1.500	2.250	6.000	9.000
		4—6			600	900			6.600	9.900
		7—9			1.200	1.800			7.200	10.800
		10—12			1.800	2.700			7.800	11.700
	VII.	13—16	6.300	9.450	—	—	2.100	3.150	8.400	12.600
		17—20			600	900			9.000	13.500
		21—24			1.200	1.800			9.600	14.400
	VI.	25—28	7.200	10.800	—	—	2.400	3.600	9.600	14.400
		29—32			1.200	1.800			10.800	16.200
		33—35			2.400	3.600			12.000	18.000
	V. *b.*	Awans w myśl art. 13-go								
		28—32	9.000	13.500	—	—	3.000	4.500	12.000	18.000
		33—35			1.200	1.800			13.200	19.800
II. i III. klasa	VIII.	1—3	4.500	6.750	—	—	1.200	1.800	5.700	8.550
		4—6			600	900			6.300	9.450
		7—9			1.200	1.800			6.900	10.350
		10—12			1.800	2.700			7.500	11.250
	VII.	13—16	6.300	9.450	—	—	1.680	2.520	7.980	11.970
		17—20			600	900			8.580	12.870
		21—24			1.200	1.800			9.180	13.770
	VI.	25—28	7.200	10.800	—	—	1.920	2.880	9.120	13.680
		29—32			1.200	1.800			10.320	15.480
		33—35			2.400	3.600			11.520	17.280
	V. *b.*	Awans w myśl art. 13-go								
		28—32	9.000	13.500	—	—	2.400	3.600	11.400	17.100
		33—35			1.200	1.800			12.600	18.900
IV. klasa	VIII.	1—3	4.500	6.750	—	—	900	1.350	5.400	8.100
		4—6			600	900			6.000	9.000
		7—9			1.200	1.800			6.600	9.900
		10—12			1.800	2.700			7.200	10.800
	VII.	13—16	6.300	9.450	—	—	1.260	1.890	7.560	11.340
		17—20			600	900			8.160	12.240
		21—24			1.200	1.800			8.760	13.140
	VI.	25—28	7.200	10.800	—	—	1.440	2.160	8.640	12.960
		29—32			1.200	1.800			9.840	14.760
		33—35			2.400	3.600			11.040	16.560
	V. *b.*	Awans w myśl art. 13-go								
		28—32	9.000	13.500	—	—	1.800	2.700	10.800	16.200
		33—35			1.200	1.800			12.000	18.000

Do L. 320/pr.

Przybliżone obliczenie techniczne opału dla mieszkania nauczycielskiego.

1. Pokój większy o 22·00 m² powierzchni podłogi i wysokości pokoju do 3 m wymaga na sześć zimowych miesięcy opału:

a) drzewa twardego 4·50 m³ czyli 1·12 sąga,

b) drzewa miękkiego 6·75 m³ czyli 1·70 sąga,

c) węgla kamiennego 900 kg czyli 9 centnarów metrycznych;

2. pokój średni o 18·00 m² powierzchni podłogi i takiej samej wysokości wymaga na sześć zimowych miesięcy opału:

a) drzewa twardego 3·60 m³ czyli 0·90 sąga,

b) drzewa miękkiego 5·40 m³ czyli 1·35 sąga,

c) węgla kamiennego 720 kg czyli 7·20 centnarów metrycznych;

3. kuchnia o 12·00 m² powierzchni podłogi i tej samej wysokości wymaga przez cały rok opału:

a) drzewa twardego 5·00 m³ czyli 1·25 sąga,

b) drzewa miękkiego 7·50 m³ czyli 1·88 sąga,

c) węgla kamiennego 1.000 kg czyli 10 centnarów metrycznych.

Zestawienie:

I. **Mieszkanie dwupokojowe z kuchnią** wymaga rocznie opału:

a) drzewa twardego 3·25 sąga,

b) drzewa miękkiego 5·00 sągów,

c) węgla kamiennego 26·00 centnarów metrycznych.

II. **Mieszkanie jednopokojowe (o większym pokoju) z kuchnią** wymaga rocznie opału:

a) drzewa twardego 2·40 sąga,

b) drzewa miękkiego 3·60 sąga,

c) węgla kamiennego 19·00 centnarów metrycznych.

Żesta

odnoszące się do innych

1.										2.	3.	4		
Dodatek za kierownictwo szkoły:												Równoważnik pieniężny		
pospolitej zorganizowanej jako						wydziałowej połączonej z pospolitą i zorganizowanej jako						I. klasa		
												grupa a)	grupa b)	grupa c)
jednoklasowa	dwuklasowa	trzyklasowa	czteroklasowa	pięcioklasowa	sześcioklasowa	trzyklasowa	czteroklasowa	pięcioklasowa	sześcioklasowa	Dodatek za klasy równorzędne pospolite i wydziałowe	Dodatek za egzamin wydziałowy lub równorzędny	nauczyciel nieżonaty — wdowiec bezdzietny — nauczycielka niezamężna — mężatka bezdzietna — wdowa bezdzietna — nauczycielka zamężna za nauczycielem, dzietna lub bezdzietna	nauczyciel żonaty bezdzietny — nauczyciel żonaty z nauczycielką bezdzietny	nauczyciel żonaty dzietny — nauczycielka zamężna dzietna — wdowiec dzietny — wdowa dzietna — nauczyciel żonaty z nauczycielką dzietny
120 Mk. = 180 Kor.	120 Mk. = 180 Kor.	240 Mk. = 360 Kor.	360 Mk. = 540 Kor.	480 Mk. = 720 Kor.	600 Mk. = 900 Kor.	720 Mk. = 1080 Kor.	840 Mk. = 1260 Kor.	960 Mk. = 1440 Kor.	1080 Mk. = 1620 Kor.	60 Mk. = 90 Kor.	600 Mk. = 900 Kor.	600 Mk. = 900 Kor.	900 Mk. = 1350 Kor.	1200 Mk. = 1800 Kor.

wienie C

świadczeń pieniężnych nauczycieli.

4.									5.			
za mieszkanie w naturze według klasy miast i gmin wiejskich i według stosunków rodzinnych:									Równoważnik pieniężny za dwumorgowy grunt w naturze według klasy miast i gmin wiejskich:			
II. klasa			III. klasa			IV. klasa						
grupa a)	grupa b)	grupa c)	grupa a)	grupa b)	grupa c)	grupa a)	grupa b)	grupa c)				
nauczyciel nieżonaty — wdowiec bezdzietny — nauczycielka niezamężna — mężatka bezdzietna — wdowa bezdzietna — nauczycielka zamężna za nauczycielem, dzietna lub bezdzietna	nauczyciel żonaty bezdzietny — nauczyciel żonaty z nauczycielką bezdzietny	nauczyciel żonaty dzietny — nauczycielka zamężna dzietna — wdowiec dzietny — wdowa dzietna — nauczyciel żonaty z nauczycielką dzietny	nauczyciel nieżonaty — wdowiec bezdzietny — nauczycielka niezamężna — mężatka bezdzietna — wdowa bezdzietna — nauczycielka zamężna za nauczycielem, dzietna lub bezdzietna	nauczyciel żonaty bezdzietny — nauczyciel żonaty z nauczycielką bezdzietny	nauczyciel żonaty dzietny — nauczycielka zamężna dzietna — wdowiec dzietny — wdowa dzietna — nauczyciel żonaty z nauczycielką dzietny	nauczyciel nieżonaty — wdowiec bezdzietny — nauczycielka niezamężna — mężatka bezdzietna — wdowa bezdzietna — nauczycielka zamężna za nauczycielem, dzietna lub bezdzietna	nauczyciel żonaty bezdzietny — nauczyciel żonaty z nauczycielką bezdzietny	nauczyciel żonaty dzietny — nauczycielka zamężna dzietna — wdowiec dzietny — wdowa dzietna — nauczyciel żonaty z nauczycielką dzietny	I. klasa	II. klasa	III. klasa	IV. klasa
420 Mk. = 630 Kor.	600 Mk. = 900 Kor.	750 Mk. = 1125 Kor.	300 Mk. = 450 Kor.	450 Mk. = 675 Kor.	600 Mk. = 900 Kor.	240 Mk. = 360 Kor.	360 Mk. = 540 Kor.	540 Mk. = 810 Kor.	900 Mk. = 1350 Kor.	600 Mk. = 900 Kor.	450 Mk. = 675 Kor.	360 Mk. = 540 Kor.

L. 321/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie zastąpienia oryginalnych dokumentów nauczycieli publicznych szkół powszechnych przez ich zeznania.

Odnośnie do równoczesnego reskryptu z dnia 24. października 1919 do L. 320/pr. dotyczącego wprowadzenia nowej ustawy o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, którym zapowiedziano wydanie osobnego zarządzenia co do stwierdzenia kwalifikacji naukowej i ciągłości służby nauczycieli nie posiadających oryginalnych dokumentów służbowych wskutek wypadków wojennych lub innych wydarzeń, ani też nie mogących dostarczyć ich duplikatów, wydaje Rada szkolna krajowa po myśli polecenia Ministerstwa W. R. i O. P. z 6. lipca 1919 L. 13592/S. I. następujące zarządzenie:

Prawem przepisaną kwalifikację naukową w myśl artykułu 2. *a)* ustawy z 27. maja 1919 Dz. p. p. p. Nr. 44 uzyskują nauczyciele pracujący na obszarach byłego zaboru austrjackiego przez złożenie egzaminu kwalifikacyjnego dla nauczycieli szkół ludowych, a lata służby potrzebne do ustalenia w myśl art. 2. *2)* tej ustawy i do wymierzenia wysokości wynagrodzenia w myśl art. 6. 7. i 13. ustawy obliczone być mają na podstawie przedstawionych dekretów mianowania.

Nauczyciele, którzy skutkiem działań wojennych i innych wydarzeń, związanych z toczącą się od r. 1914 wojną, nie mogą przedłożyć oryginalnych świadectw ukończonych studjów i złożonych egzaminów kwalifikacyjnych względnie dekretów mianowania, ani też nie mogą dostarczyć duplikatów, będą mogli wykazać swoją kwalifikację naukową oraz przebieg służby nauczycielskiej w drodze własnych zeznań stwierdzonych przynajmniej przez dwóch świadków na zaufanie zasługujących.

Interesowani nauczyciele złożą swe zeznania na piśmie i w obecności tego inspektora szkolnego okręgowego, w którego okręgu obecnie pracują, tak samo i świadkowie winni stwierdzić pisemnie wiarygodność zeznań nauczycieli wobec tego inspektora. Jeżeli zaś świadkowie, na których interesowany nauczyciel się powołuje, mieszkają w innym okręgu szkolnym, należy zeznanie złożone przez nauczyciela przesłać w drodze urzędowej do właściwej Rady szkolnej okręgowej w celu stwierdzenia wiarygodności na podstawie osobistego przesłuchania podanych świadków przez tamtejszego inspektora szkolnego okręgowego.

Przy przyjmowaniu zeznań winni inspektorowie szkolni okręgowi badać jak najściślej czy zasługują one na wiarę, skąd świadkowie mają wiadomość o podanych faktach i na jakiej podstawie stwierdzają ich prawdziwość. Należy zatem świadków nietylko wypytywać, czy są im znane fakta, ale przedewszystkiem zbadać, skąd znane są im podawane szczegóły.

Tylko takie zeznania nauczycieli i świadków mogą tymczasowo zastąpić oryginalne dokumenty, które w niczem nie wzbudzają jakichkolwiek wątpliwości. Zeznających nauczycieli i swiadków należy pouczyć o ważności tych zeznań i o poważnych następstwach materjalnych, jakie skutkiem zeznań i ich potwierdzenia spaść mogą na skarb Państwa Polskiego.

Tak zeznającym nauczycielom jak i świadkom — o ile ci ostatni są funkcjonarjuszami państwowymi — przypomną inspektorowie przed rozpoczęciem dochodzenia świętość złożonego przez nich Państwu Polskiemu ślubowania lub przysięgi, pod którą mają składać zeznania a zarazem podadzą do ich wiadomości, że w razie gdyby się okazało, iż złożone zeznania nie były zgodne z prawdą, będą wdrożone dochodzenia karno-sądowe, zarówno przeciw nauczycielowi zeznającemu jak i przeciw świadkom. Nadto będą zeznający nauczyciele lub potwierdzający zeznania świadkowie, jeśli są także nauczycielami, pociagnięci do jak najsurowszej odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Zeznania zawierać mają nadto dokładne wyjaśnienie, co się stało z oryginalnymi dokumentami, gdzie, kiedy i wśród jakich okoliczności zniszczały, zaginęły, zostały skradzione lub zagubione.

Zeznania te wraz z potwierdzeniem świadków należy przechowywać w arkuszach (tabelach) osobowych nauczycieli.

Załącza się wzory według których należy spisywać zeznania nauczycieli i świadków. Zbędne słowa lub ustępy należy wykreślić, a obok podpisu inspektora szkolnego okręgowego wycisnąć pieczęć urzędową Rady szkolnej okręgowej.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 28. października 1919.

Delegat Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia publicznego.

Sobiński.

I. wzór do L. $\frac{321/pr.}{1919}$

ZEZNANIE

....

nauczyciela (lki) .... klasowej publicznej szkoły powszechnej w ....

....

Nie mogąc udowodnić swych kwalifikacji naukowych i dat służby nauczycielskiej na podstawie oryginalnych świadectw i dekretów mianowania ani ich duplikatów z powodu .... zeznaję niniejszem za przypomnieniem złożonego przyrzeczenia (ślubowania) pod odpowiedzialnością karno-sądową i dyscyplinarną, że ukończyłem (łam) w roku .... z pomyślnym wynikiem publiczne seminarjum nauczycielskie (prywatne seminarjum nauczycielskie z prawem publiczności) męskie, żeńskie w .... i złożyłem (łam) egzamin dojrzałości w miesiącu .... roku .... jako eksternista (stka) (w publicznem seminarjum nauczycielskiem męskiem, żeńskiem w ....) oraz uzyskałem (łam) patent kwalifikacyjny do szkół ludowych pospolitych (za dyspenzą od egzaminu dojrzałości) przed Komisją egzaminacyjną w .... w miesiącu .... roku .... tudzież patent kwalifikacyjny do szkół wydziałowych przed Komisją egzaminacyjną w .... w miesiącu .... w roku ....

Służbę w zawodzie nauczycielskim rozpocząłem (ęłam) od dnia .... miesiąca .... roku .... w .... klasowej szkole ludowej w .... w okręgu szkolnym .... na podstawie dekretu mianowania Rady szkolnej okręgowej tymczasowym (ą) nauczycielem (lką), a pierwszą posadę stałą uzyskałem (am) w .... klasowej szkole ludowej .... w okręgu szkolnym w .... na podstawie dekretu mianowania Rady szkolnej krajowej z terminem od .... miesiąca .... roku ....

Przerwę w służbie miałem (łam) w czasie od .... miesiąca .... roku .... do .... miesiąca .... roku .... i w czasie od .... z powodu ....

W czasie tej przerwy przebywałem (am) w .... i zajmowałem (am) się ....

W dniu .... miesiąca .... roku .... wstąpiłem (łam) napowrót do zawodu nauczycielskiego i uzyskałem (łam) posadę nauczyciela (lki) w .... klasowej szkole ludowej .... w .... okręg szkolny .... na podstawie dekretu mianowania Rady szkolnej okręgowej w .... (zezwolenia Rady szkolnej krajowej we Lwowie).

Ostatnia posada tymczasowa, stała, jaką zajmuję obecnie (przed ewakuacją) jest posada kierującego nauczyciela (lki), samoistnego (nej), podwładnego (nej) w .... klasowej szkole ludowej, pospolitej, wydziałowej, męskiej, żeńskiej w .... okręg szkolny ....

Zgodność z rzeczywistością zeznań powyższych stwierdzam własnoręcznym podpisem w obecności inspektora szkolnego okręgu ....
P. ....

Prawdziwość powyższych zeznań potwierdzą następujący świadkowie ! ....

W .... dnia .... 19..................

Podpis zeznającego

W mojej obecności!

Podpis inspektora szkolnego.

II. wzór do L. 321/pr.

ZEZNANIE

W sprawie kwalifikacji nauczyciela (lki) .... w ....

Niżej podpisany (a) (imię i nazwisko, stan, i dokładny adres). .... zaświadcza wiarygodność okazanych mi przez inspektora szkolnego okręgu .... zeznań nauczyciela (lki) .... w ....

w sprawie kwalifikacji naukowych i ilości lat służby nauczycielskiej, a to na podstawie ....

W .... dnia .... 19.........

Podpis świadka.

W mojej obecności

Podpis inspektora szkolnego.

L. 294/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcji szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych i Panów Przewodniczących Rad szkolnych okręgowych oraz do Urzędów podatkowych na terytorjum wschodniej części kraju, w sprawie przyjmowania do służby nauczycieli zaliczonych do grupy „B".

Rozporządzeniem z dnia 31. maja 1919 L. 143/pr. Dzien. urzęd. Nr. 5, którem unormowano sposób przyjmowania do służby nauczycieli na obszarach oswobodzonych kresów b. Galicji, postanowiono w ustępie I. B/3, że nauczyciele zaliczeni do kategorji B) muszą przed ponownem przyjęciem ich do służby państwowej złożyć obok przepisanego przyrzeczenia względnie ślubowania dodatkowe oświadczenie, że odwołują śluby wierności złożone władzom ukraińskim i przyjęte wobec nich zobowiązania i że gotowi są na każde wezwanie złożyć przysięgę służbową na wierność Państwu Polskiemu.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 4. października 1919 l. 18.403 uchyliło postanowienie nakazujące odbieranie tego dodatkowego oświadczenia, a temsamem upoważniło Radę szkolną krajową, aby przy ponownem przyjmowaniu do służby państwowej nauczycieli zaliczonych do kategorji B) poprzestała na razie na odebraniu przyrzeczenia lub ślubowania według ustalonej roty.

Zarządzenie to należy zastosować także do wypadków, w których już odmówiono ponownego przyjęcia nauczyciela do służby z powodu niespełnienia warunków wymaganych w ustępie I. B/3 przytoczonego okólnika.

Asygnowanie poborów nastąpi w każdym wypadku od dnia faktycznego przyjęcia przyrzeczenia lub ślubowania w przepisanej formie przez upoważnioną ku temu władzę.

O tem zawiadamia się Dyrekcje (Urzędy podatkowe) celem ścisłego zastosowania.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 4. października 1919.

Delegat Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński.

L. 11.731/IV.

O k ó l n i k

do Dyrekcyi wszystkich państwowych i prywatnych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół przemysłowych i zawodowych, Akademji handlowych i Rad szkolnych okręgowych w sprawie stemplowania podań.

Z przedkładanych sprawozdań Rada szkolna krajowa nabrała przekonania, że nie wszystkie podania i prośby oraz dokumenta i protokoły wnoszone na ręce Dyrekcji (Kierownictw) i Rad szkolnych okręgowych są ostemplowane. Nadto niektóre z nich, nawiązując do tutejszego okólnika z dnia 1. lipca 1919 L. 12.728/918/IV, upraszały o przesłanie Dziennika rozporządzeń byłego austrjackiego Ministerstwa Wyznań i Oświaty Nr. 14 z r. 1918, odnoszącego się do uiszczania należytości stemplowych i należytości bezpośrednich, co obecnie ze względów komunikacyjnych jest niemożliwe. Uzupełniając zatem ten okólnik Rada szkolna krajowa wydaje w sprawie obowiązku uiszczania należytości stemplowych od podań i dokumentów następujące dodatkowe zarządzenia:

a) Podania i dokumenta wnoszone czy to bezpośrednio czy też za pośrednictwem poczty, a także w formie listu lub karty pocztowej, na ręce Dyrekcyi względnie dyrektorów (kierowników) lub Rad szkolnych okręgowych celem urzędowego traktowania winny być należycie ostemplowane.

Wysokość tych należytości podaje załączona taryfa.

Wolne od należytości stemplowej są jedynie podania, które bądź nie podlegają w ogóle ostemplowaniu na mocy specjalnego przepisu ustawowego, bądź też co do których nie stosują się zastrzeżenia o obowiązku dostarczania stempli. W załączonej taryfie są bliżej wyszczególnione podania i dokumenty wolne od należytości stemplowej, tudzież wolne od niej warunkowo lub bezwarunkowo.

Listy i podania wniesione na ręce Dyrektora lub Przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej, które nie wymagają właściwej czynności urzę-

dowej i nie będą protokołowane, oraz które odnoszą się jedynie do udzielenia informacji stronie w sprawach zakładu lub urzędu, są bezwarunkowo wolne od należytości stemplowych, gdyż nie przedstawiają się jako formalne podania lub pisma podlegające ostemplowaniu.

b) Podania nieostemplowane wniesione osobiście przez stronę mają być jej natychmiast zwrócone, natomiast wniesione pośrednio winny być złożone bez załatwienia do aktów, o ile nie można dodatkowo ściągnąć należytości stemplowej względnie kary za brak stempla.

Wyjątkowo należy przyjąć i poddać urzędowaniu podania nieostemplowane tylko w tym wypadku jeżeli dotyczą spraw publicznych lub jeżeli dla strony wskutek niezałatwienia sprawy powstać mogłaby szkoda lub niebezpieczeństwo, a strona wyraźnie odmówi przyjęcia napowrót podania, co na niem zaznaczyć należy.

c) Podania i dokumenta, które wprawdzie w zasadzie podlegają ostemplowaniu, mogą być warunkowo lub bezwarunkowo uwolnione od należytości stemplowych, to znaczy zwolnienie istnieje pod każdym względem lub jedynie na tak długo dopóki istnieją warunki zwolnienia.

Na warunkowo zwolnionych od należytości stemplowej podaniach lub dokumentach uwidoczniony ma być w miejscu przeznaczonem zwykle na naklejenie znaczka stemplowego cel podania i osoba, na korzyść której ma służyć.

d) Znaczki stemplowe mają być przylepiane na pierwszej stronie i ponad pierwszym wierszem podań lub dokumentów podlegających opłacie stemplowej lub warunkowo od niej zwolnionych, na protokołach zaś na każdym arkuszu z osobna.

Przytwierdzenie znaczków stemplowych ma być uskutecznione przez samą stronę obowiązaną lub przez osobę odpowiadającą za przepisowe użycie stempla, a mianowicie przy podaniach przed wniesieniem, przy dokumentach warunkowo zwolnionych od należytości stemplowych przed ustaniem warunku zwolnienia, przy protokołach zaś w ciągu ośmiu dni po ich zamknięciu.

Na nalepionych znaczkach stemplowych ma być wyciśnięta pieczęć urzędowa danego zakładu lub urzędu w ten sposób, że część odcisku pieczęci ma być widoczną na kolorowej części znaczka stemplowego, część zaś na papierze, na którym marka stemplowa jest przytwierdzoną.

Za wyciśnięcie pieczęci urzędowej na podaniach, protokołach i t. p. odpowiadają protokoły podawcze władz publicznych lub urzędów oraz ich ekspedyty, a w dyrekcjach zakładów, które protokołów podawczych nie prowadzą i ekspedytów nie posiadają, ci funkcjonarjusze, którzy są

upoważnieni do przyjmowania i odsyłania wniesionych podań i dokumentów.

Wyciśnięcie pieczęci następuje z reguły przed odejściem podania, pisma, dokumentu i t. p. z protokołu względnie z rąk upoważnionego funkcjonarjusza.

Co się tyczy dokumentów warunkowo zwolnionych od należytości stemplowej, ma osoba obowiązana do uiszczania należytości stemplowej względnie osoba odpowiadająca za przepisowe użycie znaczków stemplowych, przesłać je urzędowi publicznemu względnie władzy, a wyciśnięcie pieczęci na stemplu uskutecznić jeszcze przed ustaniem warunku zwolnienia.

Dokumenta innego rodzaju jak wyżej wymienione (protokoły, które zastępują podania i nie stanowią przedmiotu prawnego podlegającego opłacie stemplowej, świadectwa i t. p.) mają być opatrzone markami stemplowemi na pierwszej stronie każdego arkusza w ten sposób, aby z treści podania, pisma i t. p. najmniej jeden wiersz przechodził w prostej linji przez dolną część znaczka stemplowego, nigdy zaś przez sam nagłówek lub podpis.

Na gotowych już formularzach winien być znaczek stemplowy naklejony w miejscu wolnem pozostawionem na pismo ręczne, tak aby następnie mógł być przepisanym.

e) W dołączonej taryfie podana jest zawsze tylko należytość stemplowa należąca się od pierwszego arkusza jeżeli arkusz nie przewyższa rozmiarów 1.750 kwadratowych centimetrów, jeżeli zaś arkusz ten jest większy należy uiścić należytość stemplową większą o dwie korony od normalnej; gdy jednak ta normalna należytość jest mniejszą od dwóch koron, winna być uiszczoną w podwójnej wysokości. Każdy następny arkusz musi być opatrzony znaczkiem stemplowym na dwie korony, niezależnie od tego czy marka stemplowa na pierwszym arkuszu wynosi 2 K lub więcej. Jeżeli zaś pierwszy arkusz podlega mniejszemu ostemplowaniu, wtedy następujące arkusze ostemplowuje się tak samo jak pierwszy arkusz.

f) Pisma nieostemplowane z wyjątkiem tych, co do których nie przedsięwzięto żadnej czynności urzędowej, podlegają osobnemu opisaniu urzędowemu o spostrzeżonem przekroczeniu należytościowem, to jest mają być nocjonowane, a opis urzędowy będzie przesłany wraz z odpisem danego podania i t. p. najbliższej władzy podatkowej I. instancji (Urząd wymiaru należytości we Lwowie i w Krakowie, Oddział należytościowy Dyrekcji okręgu skarbowego).

Sporządzenie nocji i jej odesłanie jest obowiązkiem urzędnika prowadzącego protokół podawczy względnie osoby ustanowionej przez Dyrekcję zakładu lub Przełożonego urzędu do przyjmowania pism od stron.

Nieużyteczne znaczki stemplowe lub znaczki stemplowe naklejone na papierze nie nadającym się już do użytku, mogą być jeśli nie są uszkodzone i nie mają śladów poprzedniego już użycia, a papier jest bądź nie całkiem zapisany lub treść pisma niedokończona, wymieniane w przeznaczonym do tego Urzędzie na inne znaczki stemplowe, o ile te okoliczności można wyraźnie rozpoznać lub nie zachodzi żadne przekroczenie prawne.

Postanowienia powyższe odnoszą się wyłącznie do obszaru byłego zaboru austrjackiego i tylko do podań, pism i dokumentów wnoszonych do urzędów mających siedzibę na tym obszarze.

Co do opłat zaś od podań wnoszonych do urzędów państwowych mających siedzibę w dawnym zaborze rosyjskim załącza się w odpisie rozporządzenie Dyrekcji skarbu we Lwowie z 13. czerwca 1919 L. 18.240/19 do wiadomości.

Do niniejszego rozporządzenia należy się jak najściślej zastosować pod osobistą odpowiedzialnością Dyrektora (kierownika) zakładu względnie Przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej, a w szczególności także wnoszone podania i pisma nieostemplowane zwracać stronie i składać do aktów bez załatwienia z zastrzeżeniem wzmiankowanem w ustępie b).

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 10. listopada 1919.

Delegat Ministerstwa Wyznań religijnych
i Oświecenia publicznego
Sobiński.

O b w i e s z c z e n i e

Dyrekcji Skarbu we Lwowie z dnia 13. czerwca 1919 l. 18.240 w przedmiocie opłat od podań wnoszonych do urzędów państwowych, mających siedzibę w dawnym zaborze rosyjskim.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 9. maja 1919 ogłoszonego w Dzienniku Praw Państwa Polskiego Nr. 41 poz. 300 przepisy austrjackie o należytościach stemplowych od podań obowiązujące tymczasowo na obszarze byłego zaboru austrjackiego dotyczą tylko podań wnoszonych do urzędów, mających siedzibę na tym obszarze.

Jeżeli natomiast osoba zamieszkała na tym obszarze wnosi podanie do urzędu państwowego, mającego siedzibę w dawnym zaborze rosyjskim, ma się zastosować do dekretu z dnia 7. lutego 1919 (Dz. pr. Nr. 14. poz. 145) oraz rozporządzeń Ministerstwa Skarbu z dnia 13. lutego 1919 (Dz. pr. Nr. 19 poz. 227) i z 12. kwietnia 1919 (Dz. pr. Nr. 34 poz. 274) tudzież okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 12. marca 1919 L. 1548 ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 8. poz 112.

Według art. 11 do 20 włącznie powołanego dekretu z dnia 7. lutego 1919, który jednak niema zastosowania do podań wnoszonych do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości, wynosi opłata od pierwszego arkusza podania, a jeżeli podanie wniesione w dwu lub więcej egzemplarzach, od pierwszego arkusza jednego z tych egzemplarzy podania 7 K, od każdego zaś dalszego arkusza tego podania jakoteż dalszych egzemplarzy po 3 K 50 h.

Odpisy podań są na równi traktowane z oryginalnymi egzemplarzami. Jeżeli podanie dotyczy zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego albo na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania takiego przedsiębiorstwa, a załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, należy zamiast opłaty 7 K uiścić 17 K 50 h.

Dalsze arkusze pierwszego egzemplarza i wszystkie arkusze dalszych egzemplarzy podania dotyczącego zatwierdzenia lub zmiany statutu spółki akcyjnej podlegają opłacie po 7 K zamiast po 3 K 50 h.

Załączniki podań podlegają opłacie 1 K 50 h od każdego arkusza.

Załączniki podania o zatwierdzenie, lub zmianę statutu spółki akcyjnej podlegają opłacie stemplowej po 7 K od każdego arkusza.

Co do opłat stemplowych od załączników zachodzi ta zasadnicza różnica między prawem austrjackiem a polskiem, że w myśl art. 17 powołanego dekretu opłata od załącznika przypada bez względu na to, czy załącznik podania jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma stanowiącego załącznik uiszczano już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.

Opłatę od odpisów zaopatrzonych w poświadczenie zgodności z oryginałem przez urzędy państwowe, mające siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, uiścić należy w wysokości 7 K za każdy arkusz również wówczas, gdy odpis taki wydaje się wskutek podania osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład byłej monarchji austrjacko-węgierskiej.

Uwolnienia przedmiotowe i osobiste od rzeczonych opłat są wymienione w art. 6 do 10 i w art. 34 wspomnianego dekretu.

II Opłatę zarówno od podania jak od załączników uiszcza się przez naklejanie marek stemplowych na pierwszej stronie jednego egzemplarza a wartość ich ma równać się sumie opłat przypadających od wszystkich arkuszy, egzemplarzy, odpisów i załączników.

Uiszczenie opłaty od wspomnianych powyżej odpisów zaopatrzonych w poświadczenie zgodności z oryginałem przez urzędy państwowe w obrębie dawnego zaboru rosyjskiego, następuje przez dostarczenie urzędowi marek stemplowych które urząd naklei na świadectwie i kasuje.

III. Jeżeli podanie podlegające opłacie wniesiono bez uiszczenia opłaty, lub jeżeli ją uiszczono niedostatecznie, natenczas pozostawia się je bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty. W takim razie jednak zawiadomi o tem urząd, do którego owo podanie wniesiono, petenta, wyznaczając termin w ciągu którego opłata winna być uiszczona. Po bezskutecznym upływie tego terminu zwraca się podanie.

Postanowienie powyższe stosuje się analogicznie także do wspomnianych wyżej poświadczeń zgodności z oryginałem.

IV. W razie wniesienia podania w drodze telegraficznej, winien petent nakleić marki stemplowe na blankiecie telegramu.

V. W razie braku marek stemplowych można opłatę uiścić przez wniesienie należnej kwoty gotówką w którymkolwiek urzędzie podatkowym, który uwidoczni na podaniu pobraną kwotę oraz pozycję dziennika kasowego.

Odnosi się to także do dodatkowego uiszczenia opłaty wspomnianej wyżej pod III.

T a b e l a

dotycząca uiszczania należytości stemplowych od podań i dokumentów wnoszonych do Dyrekcji zakładów naukowych i Rad szkolnych okręgowych w sprawach szkolnych.

Przegląd.

A) Przyjęcie, ulgi i uwolnienia, urlopy, opuszczanie godzin szkolnych;
B) Opłata szkolna i inne świadczenia pieniężne, stypendja, pomieszczenia, wsparcia;
C) Postęp, egzamina, świadectwa wystawione przez Zakłady naukowe i szkoły;
D) Inne sprawy.

A) Przyjęcie, ulgi i uwolnienia, urlopy, opuszczanie godzin szkolnych.

L. p.	Przedmiot	Należytość stemplowa
1.	Podania o zanotowanie przyjęcia lub o przyjęcie.	2 K
2.	Podania o udzielenie informacji co do warunków przyjęcia.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.
3.	Załączniki podania o przyjęcie: a) wyciągi metrykalne (w szczególności metryka urodzenia); b) świadectwa szczepienia; c) świadectwa szkół ludowych.	a) 2 K. Nadto od każdego wypadku urodzin, chrztu, ślubu, śmierci uwidocznionego w jednym wyciągu po 2 K; b) wolne od należytości stemplowej; c) wolne od należytości stemplowej.
4.	Podania o ulgi w uczęszczaniu do szkoły, o uwolnienie od nauki rysunków lub gimnastyki, od rozpoczęte nauki przedmiotu nadobowiązkowego.	2 K

L. p.	Przedmiot	Należytość stemplowa
5.	Podania o uwolnienie od uczęszczania na nabożeństwa szkolne w niedziele i święta.	2 K
6.	Podania o zezwolenie na opuszczenie nauki przed zakończeniem roku szkolnego.	2 K
7.	Podania o udzielenie urlopu.	2 K
8.	Doniesienia uczniów lub ich zastępców o przyczynach opuszczenia godzin szkolnych.	wolne od należytości stemplowej.
9.	Świadectwa lekarskie, na mocy których po wyzdrowieniu z chorób zakaźnych można nadal uczęszczać do szkoły.	warunkowo wolne od należytości stemplowej.
10.	Inne świadectwa lekarskie przeznaczone na usprawiedliwienie opuszczonych godzin szkolnych.	warunkowo wolne od należytości stemplowej.
B) Opłaty szkolne i inne świadczenia pieniężne, stypendja, pomieszczenia, wsparcia.		
11.	Poświadczenia odbioru na zapłaconą względnie zwróconą opłatę szkolną.	wolne od należytości stemplowej.
12.	Poświadczenia odbioru na inne zapłaty uskutecznione w zakładzie (taksy przyjęcia, wpisowe, datki na środki naukowe etc.)	wolne od należytości stemplowej w państwowych zakładach; zresztą z obowiązkiem ostemplowania. Przy należytościach mniejszych niż 4 K wolne od stempla.
13.	Podania o uwolnienie od opłaty szkolnej i należytości za naukę, oraz o nadanie stypendjum.	wolne od należytości stemplowej jeżeli dołączono świadectwo ubóstwa.
14.	Świadectwo ubóstwa lub niezamożności.	wolne od należytości stemplowej.
15.	Zapytanie o istniejących uwolnieniach, stypendjach i innych wsparciach uczniów.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.

L. p.	Przedmiot	Należytość stemplowa
16.	Zapytania rodziców, opiekunów lub krewnych uczniów o warunki ich umieszczenia.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.
17.	Podania o udzielenie jakiegokolwiek wsparcia z kasy uczniów.	wolne od należytości stemplowej.
18.	Potwierdzenia ubogich uczniów na otrzymane wsparcia, datki świąteczne i miesięczne dodatki na utrzymanie z kasy uczniów.	wolne od należytości stemplowej.
C) Postępy w nauce, egzamina, świadectwa wystawione przez Zakłady naukowe i szkoły.		
19	Zapytania rodziców, opiekunów lub krewnych uczniów co do zachowania się i postępów uczniów. Jeśli równocześnie zawierają prośbę o wydanie świadectwa podlegają opłacie	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej. 2 K
20.	Podania o przypuszczenie do egzaminu w ogóle lub w pewnym oznaczonym dniu.	2 K
21.	Podania o zezwolenie na składanie egzaminów poprawczych jak również pisemne zgłoszenia reprobowanych przy egzaminie dojrzałości do ponownego składania tego egzaminu.	2 K
22.	Podania o udzielenie wiadomości kiedy się odbędą egzamina wstępne lub inne.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.
23.	Oświadczenia rodziców abiturjentów albo ich zastępców, ż uczeń może się poddać egzaminowi dojrzałości.	warunkowo wolne od należytości stemplowej.

L. p.	Przedmiot	Należytość stemplowa
24.	Świadectwa kursowe, roczne z wyjątkiem absolutorjum. Świadectwa z nadzwyczajnych egzaminów. Świadectwa odejścia dla uczniów występujących przed ukończeniem półrocza roku szkolnego.	50 h. Świadectwa szkolne lub odbytych studjów potwierdzające równocześnie wynik egzaminów kilku półroczy lub lat szkolnych podlegają należytości tylekrotnej ile zawierają lat względnie półroczy, o ile nie są absolutorjami.
25.	Świadectwa dojrzałości i absolutorja.	3 K
26.	Inne wystawione przez dyrekcję zakładu lub szkołę potwierdzenia i świadectwa (np. potwierdzenia uczęszczania do zakładu w charakterze ucznia publicznego lub prywatnego, klauzula odejścia na świadectwach odejścia uczniów występujących przed końcem roku szkolnego): a) przy państwowych zakładach b) przy krajowych i gminnych zakładach.	a) z reguły 3 K b) z reguły 2 K jeżeli nie są wolne od należytości stemplowych na mocy specjalnych postanowień do których zaliczyć należy: 1. świadectwa, które służą do uzyskania datku z fundacji dla ubogich lub przyjęcia do zakładu utrzymywanego z takiej fundacji dobroczynnej i przeznaczonego dla osób biednych lub dla wychowania dzieci takich osób, dopóki świadectwa te nie służą innemu celowi, są warunkowo wolne od stempla; 2 świadectwa, których się żąda ze względów publicznych lub ze względu na miejscowe stosunki zdrowotne lub w ogóle dla urzędowego użytku ze strony władz i urzędów są wolne warunkowo od stempla, jeśli służą do celu, dla którego mają być przedłożone (jak n. p. klauzule odejścia na świadectwach odejścia uczniów przed ukończeniem półrocza); 3. świadectwa, których mają dostarczyć osoby pobierające od państwa, gminy, publicznych zakładów, prywatnych instytutów pensyjnych i zakładów dobroczynnych datki na utrzymanie. dla udowodnienia okoliczności uprawniających do pobierania tych datków i jeśli służą tylko do tego celu są warukowo wolne od stempla.

L. p.	Przedmiot	Należytość stemplowa
	Świadectwa dotyczące postępu, uczęszczania i obyczajów dla kandydatów ochotniczej jednorocznej służby wojskowej. Poświadczenia o uczęszczaniu do szkoły, postępie i zachowaniu się celem wypłaty stypendjum.	warunkowo wolne od należytości stemplowej.
27.	Podania o wydanie lub doręczenie świadectwa.	2 K
	D) Inne sprawy.	
28.	Zawiadomienia o przybyciu ucznia w sprawach szkolnych.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.
29.	Listy do dyrektora zakładu lub przełożonego urzędu, którym popartą jest tylko sprawa wniesionego podania z prośbą o przychylne załatwienie.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.
30.	Rekurs przeciw rozporządzeniom dyrekcji lub urzędu w ogóle, a w szczególności przeciw wzbranianiu się przyjęcia ucznia, przeciw klasyfikacji uczniów i karze dyscyplinarnej.	3 K
31.	Podania uczniów, ich rodziców lub zastępców o wydanie duplikatów świadectw.	2 K
32.	Duplikaty świadectw wydanych na prośbę uczniów, rodziców lub ich zastępców.	2 K
33.	Podania o przesłanie spisu książek szkolnych będących w użyciu lub rocznego sprawozdania szkolnego.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.
34.	Podania o doręczenie spisu odznaczających się uczniów i innych, korespondencja odnosząca się do pośredniczenia w celu otrzymania zajęcia przez uczniów.	bezwarunkowo wolne od należytości stemplowej.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował:

Ludwika Misky'ego, profesora I. szkoły realnej w Krakowie, przydzielonego do służby w Radzie szkolnej krajowej, krajowym inspektorem szkół.

Jana Matłachowskiego, profesora gimnazjum w Buczaczu przydzielonego do gimnazjum w Bochni, dyrektorem gimnazjum w Drohobyczu.

Tadeusza Kaniowskiego, profesora szkoły realnej w Jarosławiu, dyrektorem gimnazjum w Kamionce Strumiłowej.

Mikołaja Mazanowskiego, profesora i kierownika gimnazjum VII. (realnego) w Krakowie, dyrektorem tego zakładu.

Mieczysława Piątkowskiego, kierownika seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie, dyrektorem tego zakładu

ks. Leonarda Lasockiego, nauczyciela głównego i kierownika seminarjum nauczycielskiego męskiego w Rudniku, dyrektorem tego zakładu.

Józefa Prokopa, nauczyciela głównego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Rudniku, nauczycielem głównym w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Rzeszowie.

Stanisława Juchnowicza, nauczyciela głównego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Zaleszczykach, nauczycielem głównym w seminarjum nauczycielskiem męskiem we Lwowie.

Franciszka Brzyskiego, nauczyciela głównego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Tarnowie, nauczycielem głównym seminarjum nauczycielskiego męskiego w Starym Sączu.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego przyznał VIII. klasę rangi następującym inspektorom szkolnym okręgowym:

Janowi Hofmanowi w Rohatynie, Piotrowi Reichertowi w Brzeżanach, Stanisławowi Juzwie w Zaleszczykach, Mikołajowi Staszkiewiczowi w Kołomyi, Leonardowi Wojnarowskiemu w Żółkwi, Władysławowi Lewickiemu w Tarnopolu, Józefowi Deckerowi w Sokalu, Janowi Ruszczyńskiemu w Bóbrce, Janowi Turskiemu w Gródku Jagiell., Franciszkowi Gołębiowskiemu w Rawie Ruskiej, Andrzejowi Polkowi w Nisku, Michałowi Sokołowskiemu w Starym Samborze, Franciszkowi Wilkoniowi w Ropczycach i Edwardowi Koreleskiemu w Jarosławiu.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował zastępców nauczycieli szkół ćwiczeń w seminarjach nauczycielskich: Leona Kopycińskiego w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Krakowie, Bolesława Jabczugę w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Tarnowie, Wojciecha Nęckiego w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Krośnie, nauczycielami szkół ćwiczeń w tych samych zakładach; Józefa Szwajkowskiego, nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Tarnopolu, nauczycielem szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie; Franciszka Koniora, nauczyciela muzyki w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Krośnie, nauczycielem muzyki w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Krakowie; Kazimierę Grabińską, za-

stępczynię nauczycielki muzyki w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu, nauczycielką muzyki w tym zakładzie.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

Tadeusza Chłapowskiego na delegata Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Drohobyczu;

Feliksa Gniewosza i Feliksa Westa na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Brodach;

dr. Wincentego Śmiałka na zastępcę Przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej miejskiej we Lwowie;

ks. Mikołaja Demczyńskiego na duchownego członka obrządku gr. kat. do Rady szkolnej okręgowej w Brodach.

Rada szkolna krajowa zamianowała:

ks. dr. Łucjana Tokarskiego, zastępcę nauczyciela religji rzym. kat. w filji gimnazjum w Stryju, rzeczywistym nauczycielem religji rzym. kat. szkoły realnej w Tarnopolu; ks. Izydora Richtera, zastępcę nauczyciela religji rzym. kat. w filji gimnazjum IV. we Lwowie, rzeczywistym nauczycielem religji rzym. kat. w szkole realnej w Rawie ruskiej.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie:

Piotrowi Niebieszczańskiemu profesorowi gimnazjum w Buczaczu w gimnazjum w Przemyślu na Zasaniu; Tomaszowi Dutkiewiczowi profesorowi gimnazjum I. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu w gimnazjum w Przemyślu na Zasaniu.

Rada szkolna krajowa zamianowała na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego z dnia 28. maja 1919 L. 5.856 rzeczywistymi nauczycielami w IX. klasie rangi z prawomocnością od 1. lipca 1919 bez oznaczenia stałego miejsca służbowego następujących zastępców nauczycieli w gimnazjach i szkołach realnych: Wiktora Ajdukiewicza (szk. real. Tarnów), Jana Andruszewskiego (I. szk. real. Lwów), Antoniego Bartkowskiego (szk. real. Krosno), Szymona Bladera (II. szk. real. Lwów), Jakóba Blatta (gimn. Drohobycz), Władysława Bogackiego (II. szk. realn. Kraków), Leona Bodensteina (gimn. Jarosław), Edwarda Borkowskiego (gimn. II. Tarnopol), Franciszka Brablecа (III gimn. Kraków), Zalkie Brandesa (IV. gimn. Lwów) Tadeusza Brodę (II. gimn. Kraków), dr. Józefa Browińskiego (VIII gimn. real. Lwów), Rudolfa Bułata (VII. gimn. Kraków) dr. Stanisława Buzatha (VIII. gimn. Lwów), ks. dr. Feliksa Bytomskiego (VII. gimn. Lwów), Władysława Cichockiego (II. gimn. Rzeszów), dr. Ludwika Chmaja (IV. gimn. Kraków), Stefana Chmiela (szk. real. Wieliczka), dr. Dominika Czekałowskiego (gimn. z pol. j. wykł. Kołomyja), Franciszka Czerwenkę (I. gimn. Kraków), Franciszka Chyca (I. gimn. Rzeszów), Jana Danielskiego (tamże), dr. Jana Dąbrowskiego (III. gimn. Kraków) Stanisława Dedę (I gimn. Nowy Sącz), ks. dr. Jakóba Demitrowskiego (II. gimn. Lwów), Jerzego Denkera (IV. gimn. Kraków) Andrzeja Długolęckiego (z I do II. gimn. Stanisławów). Tadeusza Dobrowolskiego (VIII. gimn. Lwów), Romana Dragana (tamże), Gustawa

Dryllę (Przemyśl-Zasanie), Jana Dudę (II. gimn. Rzeszów), Władysława Dzięgiela (III. gimn. Kraków), Adama Dziurzyńskiego (IV. gimn. Kraków), Bronisława Falińskiego (gimn. Kamionka str.), Michała Figla (I. gimn. Kraków), Schulima Francosa (gimn. Trembowla), Czesława Frankiewicza (I. gimn. Rzeszów), Piotra Galasa (gimn. Mielec), Stanisława Gardziela (III. gimn. Kraków), Ryszarda Gawlikowskiego (III. gimn. Lwów), dr. Mirosława Gibasa (IV. gimn. Kraków), Władysława Glińskiego (gimn. real. Łańcut), Michała Gładysza (VIII. gimn. Lwów), Walentego Golenię (gimn. real. Łańcut), Rudolfa Górkę (gimn. z pol. j. wykł. Kołomyja), Kazimierza Grudniewicza (gimn. Jasło), Władysława Grużewskiego (IV. gimn. Lwów), Stefana Haraska (VII. gimn. Kraków), Władysława Hirscha (szk. real. Tarnobrzeg), Edwarda Hoszowskiego (VIII. gimn. Lwów), dr. Józefa Hukiewicza (gimn. Żółkiew), Władysława Jaworskiego (II. szk. real. Lwów), Edwina Jędrkiewicza (VII. gimn. Lwów), dr. Stanisława Kaczorowskiego (IV. gimn. Lwów), ks. Marcina Kallattę (II. szk. real. Lwów), Władysława Kanię (gimn. Mielec), Michała Karbowiaka (VII. gimn. Kraków), Adolfa Karyola (I. gimn. Tarnów), Albina Kąckiego (II. gimn. N. Sącz), Jana Kinela (filia IV. gimn. Lwów), Władysława Kisielewskiego (VII. gimn. Kraków), Ludwika Kitę (gimn. Dębica), Franciszka Klęczara (gimn. Jasło), Wilhelma Klimka (II. gimn. Rzeszów), dr. Zygmunta Klemensiewicza (III. gimn. Lwów), Klemensa Kocowskiego (II. gimn. Rzeszów), Jana Koczwarę (IV. gimn. Lwów), Schulima Korna (gimn. Brzozów), ks. dr. Gabrjela Kostelnyka (I. szk. real. Lwów), Władysława Kostkę (gimn. Jarosław), Kazimierza Kozierowskiego (gimn. Dębica), Jakóba Kowalskiego (gimn. Jarosław do gimn. z rusk. j wykł. Stanisławów), dr. Adama Krasuckiego (V. gimn. Lwów), Mieczysława Krawczyka (fil. IV. gimn. Lwów), dr. Adama Krokiewicza (I. gimn. Kraków), Tomasza Krzaklewskiego (II. gimn. Rzeszów), ks. dr. Władysława Kuca (I. gimn. Tarnów), Antoniego Kulasa (IV. gimn. Kraków), dr. Józefa Kutarskiego (gimn. Jarosław), Ignacego Kwiecińskiego (II. gimn. N. Sącz), Tomasza Lachcika (gimn z pol. j. wykł. Kołomyja), Józefa Lederera (III. gimn. Kraków), Władysława Lichtenberga (IV. gimn. Lwów), Marjana Locha (szkoła realna Wieliczka), Zdzisława Londońskiego (gimn. Myślenice), ks. dr. Józefa Lubelskiego (I. gimn. Tarnów), Władysława Łaszczyńskiego (gimn. Gorlice), ks. Andrzeja Łukasiewicza (II. gimn. Rzeszów), Antoniego Markowskiego (II. szkoła realna Lwów), Józefa Mazanka (gimn. Wadowice), Jana Mazura (II. gimn. Rzeszów), Wilhelma Mayera (gimn. Brzeżany), Stefana Michońskiego (IV. gimnazjum Kraków), Stanisława Miksteina (II. gimn. Rzeszów), Witolda Nawratila (I. gimn. N. Sącz), Marjana Nawrockiego (gimn. Żółkiew), Władysława Niedzielę (VI. gimn. Kraków), ks. dr. Bogdana Niemczewskiego (III. gimn. Kraków), Jana Niezgodę (gimnazjum Jasło), Ottona Nikodyma (IV. gimnazyum Kraków), Stefana Oleksiewicza (gimn. Przemyśl z polskim jęz. wykładowym), dr. Bolesława Orłowskiego (I. szkoła real. Lwów), Kazimierza Pająka (I. gimn. Kraków), ks. dr. Józefa Palucha (IV. gimn Lwów), dr. Marcina Pannę (I. gimn. Kraków), Stanisława Patonia (IV. gimn. Kraków), Józefa Pieniążka (filia gimn. Sambor), dr. Wojciecha Pietrasa (III. gimn. Lwów), Jana Piotrowskiego (gimn. Dębica), Marjana Placzka (szkoła real. Żywiec), Józefa Pletnię (I. gimn. Kraków), Jakóba Plezię (IV. gimn. Kraków), Tadeusza Plutę (II. gimn. Rzeszów), Leona Płoszewskiego (szkoła real. Żywiec), Jana Porębskiego (gimn. Bochnia),

Juliana Prajera (gimn. Mielec), dr. Bolesława Proroka (gimn. Wadowice), Seweryna Przybylskiego (V. gimn. Lwów), dr. Artura Rapaporta (VI. gimn. Lwów do II. gimn. Lwów), Antoniego Rejmina i Wojciecha Reisinga (gimn. Jarosław), Józefa Romana (gimn. Wadowice), Alfreda Romanowicza (gimn. Jarosław), Mieczysława Rozmarynowicza (III. gimn. Kraków), dr. Teodora Rudkowskiego (VII. gimn. Lwów), dr. Adama Rutkowskiego (gimn. Brzozów), dr. Józefa Salibilla (I. gimn. Tarnów), Romana Sapbiera (gimn. Jasło), Władysława Schantrocha (II. gimn. Tarnów), Jana Sędzimira (I. szkoła real. Kraków), dr. Nachmana Seidmanna (filia IV. gimn. Lwów od 1. października 1919), dr. Joachima Seinfelda (z gimn. Sokal do gimn. Brody), Benjamina Silberschütza (V. gimn, Lwów), Andrzeja Skowronka (gimn. Przemyśl, Zasanie), Maryana Skulicza (gimn. Sambor), Jana Słomkę (szkoła realna Tarnobrzeg), dr. Tadeusza Staniewskiego (gimn. Myślenice), Stanisława Stefańskiego (szkoła realna Żywiec), Berischa Streifera (szkoła realna Jarosław), dr. Władysława Suchcitza i Jana Swierzowicza (fil. IV. gimn. Lwów), Eugeniusza Święcickiego (gimn. Dębica), Juliana Szawłowskiego (II. gimn. Tarnów), Stanisława Szediwego (fil. gimn. Stryj), Tadeusza Szeliskiego (V. gimn. Kraków), Edwarda Szlamkę (III. gimn. Kraków), Stanisława Szołajskiego (II. gimn. z pol. j. wykł. Tarnopol), Stanisława Szymańskiego (I. gimn. Tarnów), ks. dr. Jana Szymeczkę (V. gimn. Kraków), Stanisława Teodorczuka (fil. gimn. Stryj), Ludwika Tomanka (I. szk. real. Kraków), Tadeusza Trellę (gimn. z pol. j. wykł. Przemyśl), ks. dr. Jana Twardowskiego (III. gimn. Kraków), Tadeusza Urbańczyka (II. gimn. N. Sącz), Michała Urbanka (gimn. Sanok), Kłyma Wachnianyna (gimn. z rusk. j. wykł. Przemyśl), Józefa Wanica (szk. real. Krosno), Marjana Weinerta (fil. gimn. Stryj), Jerzego Wernera (III. gimn. Kraków), Leopolda Węgrzynowicza (VII. gimn. Kraków), dr. Józefa Widajewicza (VIII. gimn. Lwów), Stanisława Wilczyńskiego (gimn. Bochnia), Wawrzyńca Wilka (I. gimn. Rzeszów), Bronisława Wiśniowskiego (szk. real. Wieliczka), Stanisława Wojtowicza (gimn. Dębica), Antoniego Wróbla (szk. real. Wieliczka), Walerjana Wróblewskiego (gimn. Złoczów), Jana Zaćwilichowskiego (V. gimn. Kraków), Jana Zbiegienia (z gimn. z pol. j. wykł. Tarnopol do gimn. Drohobycz), Adama Znamirowskiego (VII. gimn. Kraków), Karola Zurzyckiego (VI. gimn. Kraków), Löbla Żarnowitza (gimn. real. Łańcut), dr. Zdzisława Żygulskiego (II. szk. real. Lwów), Zygmunta Żurawskiego (VIII. gimn. Lwów).

Rada szkolna krajowa zamianowała po myśli § 62 naucz. prag. służbowej rzeczywistymi nauczycielami w IX. klasie rangi zastępców nauczycieli: ks. dr. Józefa Jałowego (gimn. I. Rzeszów) od 1. czerwca 1919, Józefa Kassiana (gimn. w Mielcu) od 1. września 1918, Michała Kozła (gim. Żółkiew) od 1. kwietnia 1919, Emila Niebieszczańskiego (gimn. Brody) od 1. października 1918, Gerarda Polę (II. szk. real. Lwów) od 1. lutego 1919, Piotra Urbana (szk. real. Stanisławów) od 1. listopada 1918.

Rada szkolna krajowa zamianowała nauczycielem gimnastyki w X. klasie rangi z ważnością od 1. lipca 1919 zastępcę nauczyciela w gimn. z pol. j. wykł. w Kołomyi Romana Kubińskiego.

Rada szkolna krajowa przeniosła Aleksandra Mildwurma, profesora gimnazjum w Trembowli, do gimnazjum w Złoczowie; Romana Gładyszowskiego profesora

gimnazjum w Stryju do gimnazjum II. w Tarnowie; Stanisława Gardziela, profesora gimnazjum im. Sobieskiego w Krakowie, do gimnazjum VI. w Krakowie na Podgórzu.

Rada szkolna krajowa ustanowiła zastępcami nauczycieli w szkołach średnich:

Piotra Augustyna w gimnazjum w Jaśle; Zenona Drobę w gimnazjum w Gródku Jagiellońskim; Marjana Rokickiego w gimnazjum I z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Józefa Schwartza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach; Jana Klimka w szkole realnej w Tarnopolu; ks. Józefa Sławińskiego w gimnazjum IV. w Krakowie; ks. Józefa Kajdasa w gimnazjum VII. w Krakowie; Mikołaja Ciołka w gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Kołomyji; Marję Kotarską w gimnazjum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich:

Aleksandra Kankofera z gimnazjum w Buczaczu do gimnazjum II. w Stanisławowie; Franciszka Lachowskiego z gimnazjum VI. do gimnazjum VIII. we Lwowie; dr. Fortunata Strońskiego z gimnazjum VII. do filji gimnazjum VIII. we Lwowie; Jana Dobuszczaka z gimnazjum w Stryju do gimnazjum akademickiego we Lwowie; Stanisława Michalskiego z filji gimnazjum w Stryju do gimnazjum w Tłumaczu; Tadeusza Semelkę z gimnazjum w Wadowicach do gimnazjum IV. w Krakowie; Szymona Kuzyka z gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie do gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Tarnopolu; Romualda Regułę z gimnazjum w Wadowicach do gimnazjum II. w Nowym Sączu; dr. Franciszka Bielaka z gimnazjum św. Anny w Krakowie do gimnazjum VI. w Krakowie na Podgórzu: Antoniego Skoczylasa z gimnazjum w Żółkwi do gimnazjum III. we Lwowie; dr. Zdzisława Opolskiego z gimnazjum VI. do gimnazjum VIII. we Lwowie; Michała Paszczaka z gimnazjum w Mielcu do gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu; Zdzisława Ligasa z seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Przemyślu do gimnazjum w Wadowicach; Jakóba Geschwinda z gimn. III. do filji gimnazjum IV. we Lwowie; Józefa Jasielkowskiego z gimnazjum VI. do filji gimnazjum VIII. we Lwowie; Franciszka Harchalę z gimnazjum VI. do gimnazjum V. we Lwowie; Wojciecha Cyrana z gimnazjum w Bochni do gimnazjum w Gorlicach; Stanisława Wojciechowskiego z gimnazjum IV. do filji gimnazjum VIII. we Lwowie. Szczepana Zaczka z gimnazjum z ruskim językiem wykładowym do gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Kołomyi.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

ks. Rudolfa Kraupę nauczycielem religji rzym. kat. 6-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki w Krakowie;

ks. Edwarda Kuszlika nauczycielem religji rzym. kat. XVII. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4 klasową szkołą pospolitą im. Konopnickiej w Krakowie;

Jadwigę Zamojską nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Andrychowie;

Adama Andresa nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im. Jachowicza w Rzeszowie;

ks. Adama Wojnarowskiego nauczycielem religji rzym. kat. 4-klasowej szkoły im. Staszica w Jaśle;

Filomenę Marynowiczównę nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Perehińsku;

Jadwigę Weberową nauczycielką 4-klasowej szkoły w Jedliczu;

Andrzeja Maziarza nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Trzcianie,

Michała Sopockiego nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Bilinie wielkiej;

Elżbietę Andruszowską nauczycielką 2-klasowej szkoły w Lubszy;

Franciszkę Perową nauczycielką 2-klasowej szkoły w Rzeszotarach;

Kazimierę Pedenkowską nauczycielką 1-klasowej szkoły w Grabownicy.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

Zygmunta Stadnickiego nauczyciela 5-klasowej szkoły w Bursztynie na równorzędną posadę w 6-klasowej szkole męskiej w Kamionce Strumiłowej;

Marcina Ostrowskiego nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Krakowcu na posadę nauczyciela 6-klasowej szk ły męskiej w Rawie ruskiej;

Józefę Knorekównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Krasińskiego w Stanisławowie na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. król. Jadwigi w Stanisławowie;

Janinę Gerasową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Bestwinie na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole w Sułkowicach;

Jana Borkowskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Obroszynie na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Zimnowódce;

Stanisława Gorączkę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Krzyszkowicach na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Głogowie;

Jana Wirtla nauczyciela kierującego 2 klasowej szkoły w Ryglicach na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole w Ryglicach;

Marję Jeziorańską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Krysowicach na posadę nauczycielki 6-klasowej szkoły żeńskiej w Mościskach;

Franciszka Łaskawskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Półrzeczkach na równorzędną posadę w szkole w Wilczycach;

Marję Czaplicką nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Zatoce na równorzędną posadę w szkole w Gawłowie;

Emila Pretscha nauczyciela 1-klasowej szkoły w Nadolanach na równorzędną posadę w szkole w Mymoniu;

Leopolda Bielawskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Mymoniu na równorzędną posadę w szkole w Nadolanach;

Stanisława Boczara nauczyciela 1-klasowej szkoły w Chlebnej na równorzędną posadę w szkole w Wietrznem.

Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

ks. Nazara Czabana nauczyciela religji gr. kat. 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. św. Jadwigi w Przemyślu;

Jadwigę Rozwadowską nauczycielkę 3 klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. Mickiewicza w Krakowie;

Marję Grossównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Osielcu;
Stanisławę Drysiową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Grzęsce;
Zofię Berszakiewiczową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Osielcu;
Sewerynę Włoczkowską nauczycielkę 4 klasowej szkoły w Strzelcach wielkich;
Macieja Lenarta nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Woli filipowskiej:
Józefę Kurczapównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Proszówkach;
Stanisławę Tyranowską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Głogoczowie;
Emilię Pokornową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Baliczach zarzecznych.

Zmarli:

Helena Borowska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Kocurowie w okręgu bobreckim, zmarła dnia 24. października b. r. w 41. roku życia a w 22. roku służby;

Marja Czarnecka tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły w Maliniu w okręgu mieleckim, zmarła dnia 28. października b. r. w 30. roku życia a w 9. roku służby;

Klementyna Jaszczurówna tymczasowa nauczycielka 5-klasowej szkoły w Błażowej w okręgu rzeszowskim, zmarła dnia 21. września b. r. w 22. roku życia a w 2. roku służby;

Roman Jurczyński stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Worobijówce w okręgu tarnopolskim, zmarł dnia 19. czerwca b. r. w 50. roku życia a w 27. roku służby;

Maciej Kowal stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Kurowie w okręgu nowosandeckim, zmarł 3. października b. r. w 31. roku życia a w 10. roku służby;

Michalina Langowa stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Kozłowie w okręgu brzeżańskim, zmarła w 35. roku życia a w 15. roku służby;

Eligja Majówna tymczasowa nauczycielka szkoły 4-klasowej pospolitej żeńskiej w Brzeżanach, zmarła dnia 26. listopada 1918 w 30. roku życia a w 7. roku służby;

Michalina Schmidtówna stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Koszyłowcach w okręgu zaleszczyckim, zmarła dnia 22. sierpnia b. r. w 11. roku służby;

Piotr Szostak stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Chmielnie w okręgu radziechowskim, zmarł dnia 5. października 1919 w 62. roku życia;

Władysław Trojacki stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Wietrzychowicach w okręgu dąbrowskim, zmarł dnia 20. stycznia b. r. w 56. roku życia;

Paulina Zawiślakowa stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Narajowie mieście w okręgu brzeżańskim, zmarła dnia 20. lutego b. r. w 43. roku życia a w 21. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 7. października b. r. l. 19307 nadało prywatnej szkole 4-klasowej pospolitej żeńskiej PP. Norbertanek na Zwierzyńcu w Krakowie prawo publiczności począwszy od roku szkolnego 1919/20.

Rada szkolna krajowa oznajmia, że gimnazjum w Samborze, które miało nazwę: „C. k. gimnazjum imienia Arcyksiężniczki Elżbiety“ obecnie używać będzie nazwy: „Gimnazjum państwowe im. Adama Mickiewicza w Samborze“.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zaliczyła w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich następujące książki wydane nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

1. Tadeusz Marjan Lewicki: Początki nauki języka łacińskiego dla I. klasy gimnazjalnej. Wydanie trzecie. Lwów 1918. Cena egzemplarza (z gramatyką i słownikami) K 7·60.

2. Dr. Marjan Reiter: Czytania polskie dla klasy trzeciej szkół średnich Wydanie drugie. Lwów 1918. Cena egzemplarza K 10·50.

3. Prof. Dr. Tadeusz Wiśniowski: Zasady mineralogji i geologji dla klas wyższych szkół średnich. Wydanie czwarte. Lwów 1918. Cena egzemplarza K 7·70.

4. Dr. Władysław Kudelka: Wiadomości z botaniki dla klas niższych szkół średnich. Lwów 1918. Cena egzemplarza K 16.

5. Michał Siwak: Geografja dla klasy drugiej i trzeciej szkół średnich. Wydanie trzecie (niezmieniony przedruk wydania drugiego z roku 1913). Lwów 1918. Cena egzemplarza K 8·50.

6. Władysław Żłobicki: Wiadomości z fizyki. Wydanie d ugie. Lwów 1919. Cena egzemplarza K 11·60.

7. Dr. Roman Jamrógiewicz-Kazimierz Strutyński: Geometrja poglądowa. Stopień niższy. Wydanie drugie. Lwów 1918. Cena egzemplarza K 8·50.

8. Julius Ippolt und Adolf Stylo: Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. 2 Teil. Sechste Klasse. Dritte Auflage. Lemberg 1918. Preis K 12·25.

9. L. German, K. Petelenz, St. Gayczak: Ćwiczenia niemieckie dla klasy drugiej szkół średnich. Wydanie siódme. Lwów 1919. Cena egzemplarza (z gramatyką, preparacjami i słownikiem) K 11·50.

10. Dr. J. Nusbaum-Hilarowicz i Dr. Tadeusz Wiśniowski: Wiadomości z zoologji dla klas niższych szkół średnich. Wydanie piąte opracowane ze współudziałem dr. Benedykta Fulińskiego. Lwów 1919 Cena egzemplarza K 12·50.

Rada szkolna krajowa zwraca uwagę na książkę T. Sierzputowskiego p. t. Arytmetyka (część II. i III.) wydaną przez Książnicę Polską T. N. S. W. we Lwowie, r. 1920, którą jako zbiorem zadań posługiwać się można w I. i II. klasie szkół średnich w charakterze pomocniczego środka naukowego.

Rada szkolna krajowa zaleciła książkę p. t. „Dwanaście miesięcy w pasiece“. Praktyczny podręcznik do nowszego sposobu hodowli pszczół. Wydanie II. Skreślił

Stefan Bohrenschef kierownik szkoły im. Staszica w Tarnowie. Z 112 rycinami i barwną tablicą. Tarnów 1919", do bibljotek seminarjów nauczycielskich, do bibljotek okręgowych, oraz do bibljotek szkół ludowych dla użytku nauczycieli, a w szczególności nauczycieli uzupełniających kursów rolniczych i ogrodniczych.

Konkursa.

L. 5234/III.

Celem obsadzenia posady nauczyciela głównego do nauki historji i geografji w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem we Lwowie, lub innej równorzędnej posady mogącej się przy tej sposobności opróżnić, ogłasza się niniejszem konkurs.

Z tą posadą połączone są pobory po myśli ustaw z dnia 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 173, z 24. lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 55 i z 28. lipca 1917 Dz. u. p. Nr. 319.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 15. grudnia 1919.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 3. listopada 1919.

L. 872.

Rada szkolna okręgowa w Kamionce str. ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Dobrotworze.
2. Nauczyciela w 4-klasowej szkole w Żelechowie wielkim.
3. Nauczycieli kierujących i nauczycieli w 2-klasowych szkołach w Banuninie, Milatynie starym, Rakobutach, Rudzie siel. i Sokoli.
4. Nauczycieli w 2-klasowych szkołach w Dziedziłowie i Pobużanach.
5. Nauczycieli 1-klasowych szkół w Hucie połonieckiej, Kozłowie (męska), Kupczu, Lanerówce, Tadaniu, Warchołach ad Adamy i Wyrowie.

W szkołach w Hucie połonieckiej, Kozłowie, Lanerówce, Tadaniu, Warchołach ad Adamy i Żelechowie wielkim jest język wykładowy polski, a w szkołach w Banuninie, Dobrotworze, Dziedziłowie, Kupczu, Milatynie starym, Pobużanach, Rakobutach, Rudzie sieleckiej, Sokoli i Wyrowie język wykładowy ruski.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Kamionce str. do dnia 31. stycznia 1920.

Kamionka str., dnia 8. listopada 1919.

L. 868.

Rada szkolna okręgowa w Brzeżanach ogłasza konkurs:

Na posadę nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły męskiej w Brzeżanach. Kandydaci winni wykazać się kwalifikacją do szkół wydziałowych.

Na posady kierujących nauczycieli 2-klasowych szkół w Kuropatnikach, Słobódce i Szybalinie.

W szkołach w Brzeżanach i Kuropatnikach językiem wykładowym jest język polski, w innych szkołach język ruski a język polski przedmiotem obowiązkowym.

Podania należycie ostemplowane i udokumentowane o każdą posadę z osobna należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej do końca stycznia 1920.

Brzeżany dnia 21. października 1919.

L. 3270.

Rada szkolna okręgowa w Jarosławiu ogłasza konkurs na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową pospolitą im. kr. Jadwigi w Jarosławiu i na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły mieszanej im. Staszica w Jarosławiu.

Termin wnoszenia podań do końca stycznia 1920.

Jarosław, dnia 4. listopada 1919.

L. 1108.

Rada szkolna okręgowa w Stanisławowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. kr. Jadwigi w Stanisławowie dla przedmiotów z I. grupy

2. Na posadę nauczyciela religii rzymsko-kat. przy tejże samej szkole.

3. Na posadę nauczyciela religii *a)* grecko-kat. *b)* izraelickiej w szkole 3-klasowej wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Adama Mickiewicza w Stanisławowie z obowiązkiem udzielania nauki religii także w szkole 4-klasowej męskiej im. Czackiego w Stanisławowie.

4. Na posadę nauczyciela w szkole 3-klasowej wydziałowej męskiej im. A. Mickiewicza w Stanisławowie dla przedmiotów z II. grupy.

5. Na posadę nauczycielki kierującej i na posadę nauczycielki w szkole 4-klasowej żeńskiej im. Krasińskiego w Stanisławowie.

6. Na posadę nauczyciela w szkole 4-klasowej męskiej im. Czackiego w Stanisławowie.

7. Na posadę nauczyciela kierującego w szkole 4-klasowej męskiej im. Kazimierza W. w Stanisławowie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

8. Na posadę nauczyciela religii rzymsko-kat. i grecko-kat. w 6-klasowej szkole męskiej im. św. Alojzego w Knihininie-Górce z obowiązkiem udzielania nauki także w szkole 6-klasowej żeńskiej w Knihininie-Górce.

9. Na posadę nauczycielki kierującej i cztery posady nauczycielek w szkole 6-klasowej żeńskiej im. św. Alojzego w Knihininie-Górce. Pierwszeństwo będą miały kompetentki z egzaminem wydziałowym z grupy I. II. lub III.

10. Na posady nauczycieli religii rzymsko-kat. grecko-kat. i izraelickiej w 4-klasowej szkole mieszanej im. św. Józefa w Knihininie — mieście z obowiązkiem udzielania nauki religii także w skole 4-klasowej im. Kościuszki

i w szkole 4-klasowej mieszanej z prowizoryczną 5. i 6. klasą im. św. Stanisława w Knihininie-kolonii.

11. Na posadę nauczyciela kierującego i trzy posady nauczycieli (lek) w szkole 4 klasowej mieszanej w Knihininie-Belwederze.

12. Na posadę nauczyciela kierującego i cztery posady nauczycieli w szkole 6-klasowej męskiej im. św. Alojzego w Knihininie-Górce. Pierwszeństwo będą mieli kompetenci z egzaminem wydziałowym z I. II. lub III. grupy.

13. Na posadę nauczyciela kierującego i na posadę nauczyciela w szkole 4-klasowej z prowizoryczną 5. i 6. klasą im. św. Stanisława w Knihininie-kolonii. Pierwszeństwo będą mieli kandydaci z egzaminem wydzałowym z I. II. lub III. grupy.

14. Na posadę nauczyciela kierującego i cztery posady nauczycieli w szkole 6-klasowej męskiej w Haliczu z pierwszeństwem dla kompetentów z egzaminem wydziałowym z grupy I. II. lub III.

15. Na posadę nauczycielki w szkole 6-klasowej żeńskiej w Haliczu. Pierwszeństwo będą miały kandydatki z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

16. Na posadę nauczyciela religii rzymsko kat. i grecko-kat. w szkole 6-klasowej męskiej w Haliczu z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkole 6-klasowej żeńskiej w Haliczu.

17. Na posadę nauczyciela kierującego i jedną posadę nauczyciela w szkole 4-klasowej w Czerniejowie.

18. Na posadę nauczyciela kierującego i trzy posady nauczycieli (lek) w szkole 4-klasowej w Pobereżu.

19. Na posadę nauczycielki w szkole 4 klasowej w Jamnicy.

20. Na posady nauczycieli kierujących w szkołach 2-klasowych w Bednarowie, Delejowie ruskim, Pawełczu, Radczy i Podłużu.

21. Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 2-klasowych w Błudnikach Pawełczu, Podłużu, Uhrynowie górnym, Delejowie ruskim, Medusze, Radczy i Sielcu.

22. Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych w Krymidowie, Kurypowie, Łanach, Perłowcach, Rybnie, Siedliskach, Sobotowie, Siemikowcach, Temerowcach, Tumirzu, Uhornikach, Uziniei Wysoczance.

O posady nauczycieli religii mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którym w razie zamianowania nie wolno będzie pełnić obowiązków duszpasterskich. Językiem wykładowym w szkołach pod 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 20 w Medusze jest język polski, we wszystkich innych szkołach język ruski.

Równocześnie zaznacza się, że konkurs z dnia 20/3 1918 L. 686 i z dnia 8/4 1918 L. 803 ogłoszony na powyższe posady unieważnia się.

Podania udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Stanisławowie w terminie do końca stycznia 1920 roku.

Stanisławów, dnia 28. października 1919.

Ogłoszenia.

L. 4411/III.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 22. września 1919 L. 13456 doniosło, że przystępuje do wydawania czasopisma pedagogicznego p. t. „Szkoła powszechna“, przeznaczonego dla najszerszych warstw nauczycielstwa szkół powszechnych.

Rada szkolna krajowa załącza do dzisiejszego numeru Dziennika Urzędowego po pięćdziesiąt egzemplarzy nadesłanego prospektu i poleca Radom szkolnym okręgowym rozdzielić je między szkoły wszelkiej kategorji leżące w okręgu.

Lwów, 3. listopada 1919.

L. 123.

Rada szkolna okręgowa w Trembowli wzywa wszystkich nauczycieli szkół powszechnych okręgu trembowelskiego, którzy odbywają obecnie służbę wojskową, aby do dni 30. podali swój dokładny adres, stopień wojskowy (szarżę), jakoteż tytuł, z którego pełnią służbę wojskową, mianowicie czy jako ochotnicy, czy też jako popisowi.

Trembowla, dnia 1. października 1919.

L. 3205.

W okręgu brzeskim jest kilkanaście posad nauczycieli (lek) prowizorycznych do obsadzenia. Podania należy wnosić zaraz do Rady szkolnej okręgowej w Brzesku.

Brzesko dnia 11. listopada 1919.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.
Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,
pod zarządem Józefa Ziembińskiego.